ÇOCUKLAR SİZİN İÇİN

-2-

HARUN YAHYA

Birinci Baskı:Haziran 2003
İkinci Baskı: Ocak 2006

ARAŞTIRMA
Y A Y I N C I L I K

Talatpaşa Mahallesi, Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi A Blok Kat:4
Okmeydanı- İstanbul
Tel : (0 212) 222 00 88

Baskı: Kelebek Matbaacılık
Litros Yolu
Nevzat Fikret Koru Holding Binası
No: 4/1-A
Topkapı İstanbul
Tel: (0 212) 612 43 59

İÇİNDEKİLER

YAZAR VE ESELERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 41 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme,

kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiye tin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

SEVGİLİ ÇOCUKLAR

• Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

• Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

• Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

• Bunun yanında, sadece Allah'ın rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

• Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

• Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

Sinan ile Termitler

Güneşli bir pazar günüydü. Sinan, öğretmeni ve sınıf arkadaşlarıyla birlikte piknik yapmak için ormana gitmişti.

Sinan ve arkadaşları saklambaç oynamaya başlamışlardı.

Tam o sırada Sinan, “dikkat et!” diye bir ses duydu. Sinan sesin nereden geldiğini anlayamadan sağa sola bakınmaya başladı. Ama etrafında hiç kimse yoktu.

Sonra yine aynı sesi duydu. Bu sefer ses “Ben burada, aşağıdayım” dedi.

Sinan ayağının hemen yanında karıncaya benzer bir canlı fark etti.

Sinan: Sen kimsin?

Termit: Ben bir termitim.

Sinan: Termit isminde bir canlı olduğunu hiç duymamıştım. Peki sen tek başına mı yaşıyorsun?

Termit: Hayır biz çok büyük gruplar halinde, büyük yuvalarda yaşarız. İstersen bunlardan birini sana gösterebilirim.

Termitin gösterdiği şey pencereleri olan yüksek bir binaya benziyordu.

Sinan: Bu nedir?

Termit: İşte burası bizim evimiz. Biz bu evleri kendimiz yapıyoruz.

Sinan: Ama sen küçücüksün. Eğer arkadaşların da senin gibiyse nasıl böyle bir yer yapabilirsiniz.

Termit: Şaşırmakta çok haklısın Sinan. Gerçekten de bizim gibi küçük canlıların böyle yerler yapması çok şaşırtıcı bir şey. Ama unutma, bu hepimizin yaratıcısı olan Allah için çok kolay bir iştir.

Bir de Sinan, evlerimizin yüksek olmaktan başka bir çok özelliği vardır. Örneğin biz yaşadığımız bu yerlere özel çocuk odaları, mantar üretme bölümleri ve kraliçe odası yaparız. Dahası, evlerimize havalandırma sistemi yapmayı da ihmal etmeyiz. Böylece, yuvamızın içindeki nem ve sıcaklığı dengeleriz. Bir de unutmadan ekleyeyim; bizim gözlerimiz görmez, Sinan.

Sinan: Böylesine küçük ve gözleri görmeyen canlılar olduğunuz halde insanların yaptığı yüksek binalara benzer yerler yapıyorsunuz demek. Peki ama bütün bunları yapmayı nasıl başarıyorsunuz?

Termit: Daha önce söylediğim gibi, bize bütün bu olağanüstü yetenekleri veren Allah’tır. O bizi bütün bunları yapabilecek şekilde yaratmıştır. Şimdi Sinan, artık yuvama dönüp arkadaşlarıma yardımcı olmam lazım.

Sinan: Tamam, ben de bir an evvel gidip öğretmenime ve arkadaşlarıma sizler hakkında öğrendiklerimi anlatmak istiyorum.

Termit: Peki, Sinan hoşçakal. Yeniden görüşmek üzere.

Cem İle Renkli Kelebekler

Gerçekten hayvanlarda da sizin için bir ders (ibret) vardır...
(Müminun Suresi, 21)

Cem hafta sonu tatilinde dedesini ziyarete gitmişti. İki gün çok çabuk geçmiş ve babası onu almak için gelmişti. Cem çoktan dedesiyle vedalaşıp, arabanın koltuğunda yerini almıştı. Babasının eşyaları taşımasını beklerken, camdan dışarıyı seyrediyordu. Biraz ilerideki çiçeğin üstünden bir kelebek havalandı ve arabanın camına kondu.

Kelebek: Artık evine dönüyorsun demek Cem?

Cem: Sen beni tanıyor musun?

Kelebek: Tabii. Dedenin komşularına seni anlattığını duymuştum.

Cem: Neden daha önce gelmedin yanıma.

Kelebek: Gelemedim, çünkü ben bahçedeki ağacın üzerinde bir kozanın içindeydim.

Cem: Koza mı? O da nedir?

Kelebek: Biz kelebekler yumurtadan minik birer tırtıl olarak çıkarız. Yaprakları kemirerek besleniriz. Sonra vücudumuzdan salgılanan bir sıvıyı iplik gibi kullanarak etrafımızı sararız. Ördüğümüz bu pakete “koza” denir. O paketin içinde bir süre büyümek için bekleriz. Uyanıp kozadan çıktığımızda artık renkli kanatlarımız vardır. Hayatımızın bundan sonraki bölümünü uçarak ve çiçek özleriyle beslenerek geçiririz.

Cem: Yani bütün o renkli kelebekler küçükken kanadı bile olmayan birer tırtıl mıydı?

Kelebek: Şu dalın üstündeki yeşil tırtılı görüyor musun?

Cem: Evet gördüm, iştahla bir yaprak kemiriyor.

Kelebek: İşte o benim küçük kardeşim. Bir süre sonra o da kozasını örecek ve bir gün benim gibi kelebek olacak.

Cem: Bu değişimi nasıl planlıyorsunuz? Yani yumurtadan ne zaman çıkacağınızı, ne kadar süre tırtıl olarak kalacağınızı, kozayı örmek için ipliği nasıl üreteceginizi?

Kelebek: Bunların hiçbirini biz planlamıyoruz. Allah neyi, ne zaman yapmamız gerektiğini bize öğretmiştir. Biz de ancak Rabbimiz’in dilediği şekilde hareket ediyoruz.

Cem: Üstelik desenleriniz çok güzel. Hiçbir kelebeğin deseni, bir başkasına benzemiyor. Rengarenk ve göz alıcı.

Kelebek: Bu da Allah’ın eşsiz sanatının bir delilidir. Her birimizi ayrı ayrı, en güzel şekilde yaratmıştır.

Cem: Allah’ın yarattığı güzellikleri görmemek imkansız. Etrafımız sayısız örnekle dolu.

Kelebek: Haklısın Cem, bunun için Allah’ı çok yüceltmemiz gerekir.

Cem: Babam geliyor, yola çıkacağız. Tanıştığımıza sevindim, haftaya geldiğimde yine konuşalım olur mu?

Kelebek: Tabii olur, iyi yolculuklar.

Gerçekten hayvanlarda da sizin için bir ders (ibret) vardır...
(Müminun Suresi, 21)

Allah'ın gökyüzünden su indirdiğini görmedin mi? Böylece Biz onunla, renkleri değişik olan meyveler çıkardık. Dağlardan da beyaz, kırmızı renkleri değişik ve siyah yollar (kıldık). İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. Kulları içinde ise Allah'tan ancak alim olanlar 'içleri titreyerek- korkar'. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, bağışlayandır.
(Fatır Suresi, 27-28)

Ağaçkakan ve Serhat

Serhat, o pazar babasıyla birlikte ormana yürüyüşe çıkmıştı. Bir yandan ormanda yürürken bir yandan da ağaçların ve doğanın ne kadar güzel olduğunu düşünüyordu. Derken babasının bir arkadaşıyla karşılaştılar. Babası arkadaşıyla sohbete daldığı sırada, bir ses Serhat'ın dikkatini çekti:

Tık tık tık tık tık tık....

Bu ses ağaçtan geliyordu. Serhat sesin sahibine doğru yürüdü ve sordu:

Serhat: Niçin gaganı ağaca vuruyorsun?

Ağaçkakan: Biz ağaçkakanlar, ağaçları delerek kendimize yuva yaparız. Bazen bu ağaç oyuklarında besinlerimizi depolarız. Bu açtığım birinci oyuk. Bunun gibi daha yüzlerce oyuk açacağım.

Serhat: Peki bu kadar küçük bir yere besinlerini nasıl sığdıracaksın?

Ağaçkakan: Ağaçkakanların çoğu meşe palamuduyla beslenirler ve meşe palamutları küçük olur. Ağacın üzerinde açtığım oyukların her birinin içine bir tane meşe palamudu koyacağım. O zaman bana yetecek kadar besin depolamış olurum.

Serhat: Ama böyle tek tek uğraşmak yerine büyük bir oyuk açıp onun içine de besinlerini koyabilirdin.

Ağaçkakan: Bu şekilde yapsaydım o zaman diğer kuşlar gelip benim besin depomu rahatlıkla bulurlardı ve meşe palamutlarını da alabilirlerdi. Ama benim açtığım bu oyukların her birinin büyüklüğü birbirinden farklı. Ben de bulduğum meşe palamutlarını oyuklara yerleştirirken onların büyüklüklerine göre yerleştiriyorum. Yani oyuğun büyüklüğü ne kadarsa palamudun büyüklüğü de o kadar oluyor. Böylece meşe palamudu oyuğun içine sıkışıyor. Allah benim gagamı, bu palamudu rahatlıkla oyuktan çıkarmaya uygun olarak yarattığı için ben hiçbir sıkıntı duymadan palamutları ağaçtan alabiliyorum. Ama başka kuşlar bunu yapamıyorlar. Böylece benim besinlerim de güvende oluyor. Tabi ben bunları düşünüp bulacak akla sahip değilim, sadece bir ağaçkakanım. Bunları bana Allah yaptırıyor. Besinlerimi nasıl saklayacağımı bana öğreten de gagamı bu işe uygun olarak yaratan Allah'tır. Aslında sadece ben değil, bütün canlılar yaptıkları herşeyi Allah onlara öğrettiği için yapabilirler.

Serhat: Haklısın. Bana verdiğin bilgiler için sana teşekkür ederim. Allah'ın ne kadar büyük bir gücü olduğunu bir kez daha hatırlamış oldum.

Serhat küçük arkadaşına veda ederek babasının yanına döndü, her nereye baksa Allah'ın başka bir mucizesini görmekten dolayı çok mutluydu.

Hakan ile Martı

Sıcak havalarda vapur yolculuğu yaparken Hakan'ın en sevdiği şey dışarıda oturmaktı. Bu sayede denize daha yakın oluyor, etrafı daha rahat seyredebiliyordu. Bir gün yine Hakan annesiyle vapura binmişti. Hemen dışarıdaki sıralara oturdu. Hakan bu yolculukta yalnız olmadıklarını fark etti. Bir grup martı da vapurla yarışırcasına onları

takip ediyordu. Martılar dans eder gibi havada uçarken bir yandan da yolcuların attıkları simit parçalarını kapmak için birbirleriyle yarışıyorlardı.

Martılardan bir tanesi yavaşça süzülüp, Hakan'ın yanındaki sıraya kondu.

Martı: Nasıl havada dansımızı beğendin mi? İlgiyle bizi izliyordun, adın nedir?

Hakan: Adım Hakan. Gerçekten de uçuşunuzu beğeniyle seyrediyorum. Kanatlarınızı hiç çırpmadan havada kalabildiğinizi gördüm. Bunu nasıl yapıyorsunuz?

Martı: Biz martılar rüzgarın hareket yönüne doğru kendimizi ayarlarız. Rüzgar çok hafif olsa da dik dalgalar sürekli havayı itip kaldırırlar. Biz de bu hava hareketinden faydalanır ve bir kere bile kanat çırpmadan uzun mesafeler boyunca yolculuk yapabiliriz.

Denizden havalanırken yükselen hava kütlesinin içinde ileri geri sürükleniriz. İşte bu, hava akımlarının kanatlarımızın altından akmasını sağlar ve çok fazla enerji harcamadan havada kalabiliriz.

Hakan: Kanat çırpmadığınız zaman da havada asılıymış gibi durduğunuzu gördüm. Demek bunları hep rüzgarın yönüne göre hareket ederek yapıyorsunuz. Peki rüzgarın şiddetini, nereden eseceğini nasıl hesaplıyorsunuz?

Martı: Bizim bunları kendi bilgimizle yapmamız mümkün değil. Allah, bizi yaratırken nasıl uçacağımızı, enerjimizi dikkatli harcayarak havada nasıl süzüleceğimizi öğretmiştir.

Bunlar Allah'ın varlığını ve gücünü anlayabilmemiz için verilmiş örneklerdir.

Hakan: Evet, sanki bir ip sizi tutuyormuş gibi havada asılı duruyorsunuz. Bunu yapabilmek için çok iyi matematik bilmek, ince hesaplar yapmak gerekirdi herhalde. Ama siz hiç zorluk çekmeden ilk uçtuğunuz andan itibaren bunu yapabiliyorsunuz.

Martı: Rabbimiz her canlıya yapması gerekenleri ilham etmiştir. Hepimiz emredildiğimiz işi yaparız. Allah'ın herşeyi kuşatıp, kontrolü altında tuttuğunu sakın unutma. O herşeyin sahibidir. Kuran'da bununla ilgili birçok ayet bulabilirsin. Vapur iskeleye yanaşmak üzere, ben de arkadaşlarımın yanına uçayım. Tekrar görüşmek üzere...

Hakan eve gidince Kuran'da, Allah'ın canlıları kontrolü altında tutmasıyla ilgili bir ayet aradı ve Hud Suresi'nde bulduğu ayeti hemen ezberledi:

"Ben gerçekten, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbim, dosdoğru bir yol üzerinedir (dosdoğru yolda olanı korumaktadır.)"

(Hud Suresi, 56)

Göğün boşluğunda boyun eğdirilmiş kuşları görmüyorlar mı? Onları (böyle boşlukta) Allah'tan başkası tutmuyor. Şüphesiz, iman eden bir topluluk için bunda ayetler vardır.

(Nahl Suresi, 79)

Sevgili çocuklar, Megapod kuşlarında yavruların bakımıyla neredeyse tamamen erkek kuşlar ilgilenir. Önce anne kuşun yumurtlaması için kocaman bir çukur kazarlar. Anne kuş yumurtladıktan sonra erkek kuşun yavruları için yuvayı belli bir sıcaklıkta tutması gerekir. Bu sıcaklık 33 derecedir.

Erkek kuş yuvanın sıcaklığını ölçmek için gagasını yuvanın üzerindeki kuma batırarak sanki bir termometreymiş gibi kullanır. Kuş bu ölçme işlemini sık sık tekrarlar. Eğer yuvanın ısısı yükselirse, hemen ısıyı düşürmek için yuvada havalandırma delikleri açar. Ayrıca kuşun gagası o kadar hassas bir termometredir ki, biri gidip yuvanın üzerine bir avuç toprak atsa ve ısı azıcık yükselse bile, kuş bunu fark edebilir. Ancak bir termometrenin yapabileceği bu işlemi, Megapod kuşu yüzyıllardır kusursuz şekilde uygular.

Çünkü yaptığı herşeyi ona Allah öğretmiştir ve gagasını da bir termometre hassaslığında yaratan üstün güç sahibi olan Allah’tır.

Serdar ile Ateşböceği

Serdar ve ailesi yaz akşamları yemeklerini evlerinin bahçelerinde yerlerdi. Yine bir yaz akşamı Serdar masadan kalkarken, birden bahçenin kenarındaki ağaçların arasında yanıp sönen bir ışık gördü. Ağaçların yanına gidince bunun bir böcek olduğunu fark etti. Ama bu böcek gündüz gördüğü böceklerden çok farklıydı, ışıklar saçarak uçuyordu.

Ateş Böceği: Görüyorum ki seni çok şaşırttım, uzun zamandır beni izliyorsun. Benim adım ateş böceği, seninki nedir?

Serdar: Benim adım Serdar. Evet doğrusu daha önce hiç yanıp sönen bir böcekle karşılaşmamıştım. Vücudunuzdan sarı yeşil renkte ışıklar çıkıyor. Bir keresinde yanan bir ampule dokunduğumda elimin yandığını hatırlıyorum. Peki bu ışığın çıkması sizin vücudunuza zarar vermiyor mu?

Ateş Böceği: Haklısın Serdar, lambalar ışık verirken ısınırlar. Ampuller, elektrik enerjisini kullanarak ışık üretirlerken bu enerjinin bir kısmı da ısıya dönüşür. Bu da ampulün ısınmasına sebep olur. Ama biz vücudumuzdaki ışık için dışarıdan enerji almayız.

Serdar: Öyleyse bu sizin ısınmadığınız anlamına mı geliyor?

Ateş Böceği: Doğru bildin. Biz enerjimizi kendimiz üretiriz ve bu enerjiyi çok dikkatli kullanırız. Bu sayede hem enerjimizin bir kısmı boşa harcanmış olmaz, hem de vücudumuza zarar verecek bir ısı açığa çıkmaz.

Serdar: Bu çok iyi düşünülmüş bir sistem…

Ateş Böceği: Evet, Allah bizi yaratırken ihtiyacımız olan herşeyi en güzel şekilde planlamış. Uçarken çok sayıda ve hızlı kanat çırpıyoruz. Tabii bu çok enerji gerektiren bir iş. Ama ışığımız enerjimizi çok harcamadığı için bir sorun yaşamıyoruz.

Serdar: Işığınız size ne fayda sağlıyor?

Ateş Böceği: Biz bunu hem kendi aramızda haberleşmek hem de kendimizi savunmak için kullanıyoruz. Birbirimize bir şey anlatmak istediğimizde ışığımızı titreştirerek konuşuyoruz. Bazen de düşmanlarımızı korkutup, kendimizden uzak tutuyoruz.

Serdar: Yani ihtiyacınız olan herşey vücudunuzun içinde sizin için hazır ve sizin yorulmanıza hiç gerek kalmıyor.

Ateş Böceği: Bilim adamları çok çalışmalarına rağmen bizim sahip olduğumuz gibi bir sistem geliştirememişlerdir. Daha önce de söylediğim gibi Allah, diğer canlılarda olduğu gibi bizi de en güzel ve ihtiyacımıza en uygun şekilde yaratmıştır.

Serdar: Teşekkür ederim. Bana çok güzel şeyler anlattın. Bu anlattıklarından sonra geçen gün okuduğum **“Yaratan, hiç yaratmayan gibi midir? Artık öğüt alıp-düşünmez misiniz?” (Nahl Suresi, 17)** ayetini şimdi daha iyi kavrayabiliyorum.

Allah’ın yarattığı tüm canlılar bizim üzerinde düşünüp, öğüt almamız için çeşitli örneklerle dolu!

Ateş Böceği: Evet Serdar, bütün canlılar Allah’ın üstün yaratma sanatının birer delilidir. Artık baktığın herşeyde bunu sen de görebilirsin. Artık gitmeliyim, konuştuklarımızı unutma.

Serdar: Seni tanıdığıma sevindim, tekrar görüşmek üzere...

Serdar eve girerken bir yandan ateş böceğindeki üstün tasarımı düşünüyor, diğer yandan da onunla yaptığı konuşmayı ailesine anlatmak için sabırsızlanıyordu...

O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir.

(Haşr Suresi, 24)

Kızıldeniz iki büyük çöl arasında kalan bir denizdir. Kızıldeniz'e hiçbir nehir ya da başka bir tatlı su boşalmaz, yani buraya hiçbir yerden oksijen ya da nitrojen ulaşımı yoktur. Normal şartlarda bu denizin verimsiz ve çevrildiği karalar gibi bir çöl olması gerekirken, Kızıldeniz'de tüm mercan çeşitleri bulunur. Zor şartlara rağmen burada yaşamayı başaran mercanların bu başarısı, alg isimli bitkiye benzer bir canlıyla yaptıkları "ortak bir yaşam" ile gerçekleşir. Alg, mercan iskeletinin arasında düşmanlarından korunarak güneş ışığıyla fotosentez yapar. Bu iki canlının uyumlu yaşamları Allah’ın üstün yaratışının delilidir.

Bora ile Yeşil Kurbağa

Hafta sonu Bora, babasıyla birlikte balık tutmak için göle gitmişti. Babası oltalarını hazırlarken, Bora da biraz etrafı gezmek için babasından izin istedi. Babası çok uzaklaşmaması şartıyla Bora’nın bu isteğini kabul etti.

Bora suyun kenarındaki çalılıkların arasında dolaşmaya başladı. Birdenbire dalların arasından bir kurbağa zıplayıp tam önündeki taşın üstüne kondu.

Kurbağa: Az kalsın üstüme basacaktın.

Bora: Rengin yapraklarla o kadar benzer ki, seni fark edemedim küçük kurbağa. Adım Bora, ben de etrafı gezmeye çıkmıştım.

Kurbağa: Memnun oldum Bora. Beni fark edememen çok normal. Ben bu çalıların arasında yaşıyorum ve rengim de bu yapraklarla uyumlu. Böylece düşmanlarım da aynı senin gibi beni fark edemiyorlar. Rahatça saklanabiliyorum.

Bora: Peki yine de seni görürlerse, o zaman ne yapıyorsun?

Kurbağa: Dikkatli bakarsan parmaklarımın arasında perde olduğunu görürsün. Zıplarken parmaklarımı açıyorum, böylece havada süzülebiliyorum. Bazen bu uçuşum 12 metreyi bile bulabiliyor.

Bora: Ya inmek istediğinde?

Kurbağa: Bacaklarımı kullanarak uçuşuma yön verebiliyorum. İnişimi yavaşlatmak için ayaklarımdaki perdeleri bir paraşüt gibi kullanıyorum.

Bora: Çok ilginç, daha önce kurbağaların uçabildiğini hiç duymamıştım.

Kurbağa: Bizim bazı türlerimiz yüzebildiği kadar uçabilirler de. Bu, Rabbimiz'in bize verdiği bir nimettir. Allah bizim renklerimizi de yaşadığımız ortama kamufle olacağımız şekilde yaratmıştır. Bu sayede yaşamımızı sürdürebiliriz. Allah bizi böyle yaratmasaydı kısa sürede başka canlılar tarafından avlanırdık.

Bora: Sizin parmaklarınızın arasında perde olması uzun zıplayışlar yapabilmeniz için gerekli. Benim ihtiyacım olmadığı için bende bulunmuyor. Çünkü her canlının ihtiyacı farklı, öyle değil mi?

Kurbağa: Evet doğrusu çok güzel anlattın.

Bora: Allah yaşamımızı kolaylaştırmak için bizi en güzel şekilde yaratmıştır. Bunun için O'na çok şükretmeliyiz.

Kurbağa: Haklısın Bora, Rabbimiz her canlıyı yaşadığı ortama uygun yaratmıştır. Bizim her ihtiyacımızı, bize daha doğarken vermiştir.

Bora: Evet. Şimdi sevgili küçük kurbağa benim gitmem gerekiyor. Yoksa babam beni merak edecek. Seninle konuşmak çok güzeldi, tekrar buraya gelirsem yine seni ziyaret ederim.

Kurbağa: Tamam, çok memnun olurum. Güle güle Bora…

Bora: Hoşçakal.

Kurbağaların Perde Ayakları

Allah'ın yarattığı dikkat çekici canlılardan bir tanesi de balta girmemiş ormanlarda yaşayan bir kurbağa türüdür. Zayıf bacakları ve parmaklarının arasında perde olan bu küçük ağaç kurbağasının en önemli özelliği, perdeli ayaklarını kullanıp süzülerek uçabilmesidir. Ağaçların üstünden uçarken, inişini yavaşlatmak istediğinde ayaklarını 4 adet paraşüt gibi kullanır. Ayak parmakları arasındaki ağları genişleterek, vücut yüzeyini neredeyse iki katına çıkartır. Uçan kurbağalar bir ağacın üzerine inmeden önce 12 metre kadar havada süzülebilirler. Hatta, bacaklarını hareket ettirerek ve perde ayaklarının şeklini değiştirerek yönlerini de ayarlayabilirler.

Serkan ile Uzun Bacaklı Leylek

Serkan neşeli ve çok zeki bir çocuktu. Kuşlara karşı çok büyük ilgisi olan Serkan, bütün kuşları yakından tanımak isterdi. Evinde de kuş besleyen Serkan, sonra onları

serbest bırakırdı. Onların özgürce yaşamalarından büyük memnunluk duyardı. Bahar aylarıydı. Serkan bir gün havada sürü halinde uçuçan uzun bacaklı kuşlar gördü ve hemen evin terasına çıkarak onları yakından görmek istedi. Terasa çıktığında bu kuşlardan ikisinin evlerinin bacasına konduğunu gördü ve çok sevindi. Ardından onlara el sallayarak seslendi.

Serkan: Merhaba sevgili kuşlar, ben Serkan, sizinle tanışabilir miyiz?

Leylek: Merhaba Serkan. Umarım buraya konarak sizi rahatsız etmemişizdir. Biz de seninle tanışıp konuşmayı çok isteriz.

Serkan: Ben bütün kuşları çok ama çok severim. Sizi tanımam için bana biraz kendinizden bahseder misiniz?

Leylek: Tabii ki. Biz leylekler, 1-1,5 metre boylarında, büyük bembeyaz kanatları, uzun siyah kuyrukları olan, göçmen kuşlarız. Gagalarımızın ve uzun bacaklarımızın kırmızı olması bize doğal olarak sevimli bir hava kazandırır.

Serkan: Gerçekten çok sevimli kuşlarsınız!

Leylek: İnsanların en çok dikkatini çeken özelliğimiz ise uçuş biçimlerimizdir. Gagalarımızı ileri, bacaklarımızı geriye doğru uzatarak uçarız. Bu estetik uçuş şeklimiz, bize havayı yararak çok daha hızlı uçabilme imkanı sağlar.

Serkan: Peki şu anki yolculuğunuz nereye acaba?

Leylek: Biz her yıl kalabalık sürüler halinde göç ederiz, Serkan. Çünkü biz soğuk bölgelerde yaşayamayız. Biz bu göçümüzle insanlara yazın sıcak günlerinin müjdesini vermiş oluruz. Yaz mevsiminde Avrupa'dan Kuzey Afrika'ya, Türkiye'den Japonya'ya kadar uzanan ılıman alanda yaşamımızı sürdürürüz. Havalar soğumaya başlamadan Güney yarımküreye, tropikal Afrika'ya ve Hindistan'a göç ederiz.

Serkan: Peki havaların ısınmaya başladığını nereden anlıyorsunuz siz?

Leylek: Gerçekten çok güzel bir soru sordun. Bunun sebebi elbette ki, Allah’ın bize bunu öğretmesidir. Hepimiz aynı anda sıcak ülkelere göç etmemiz gerektiğini hissederiz, Allah bunu bize hissettirir. Bize göç yollarımızı gösteren ve tekrar bahar geldiğinde de binlerce kilometre yolu geri dönüp eski yuvalarımızı bulmamızı sağlayan, ilhamıyla bize bunları öğreten Allah’tır.

Serkan: Hakikaten o kadar uzak mesafeleri gidip dönmeniz ve sanki elinizde bir pusula varmış gibi, eski yuvalarınızı hiç şaşırmadan bulmanız çok ilginç.

Leylek: Tabii ki bu denli güçlü bir hafıza ve böyle muhteşem bir yön bulma duygusunu bize veren Allah’ın üstün yaratması sayesinde olur tüm bunlar.

Serkan: Siz insanlara yakın olan hayvanlarsınız öyle değil mi?

Leylek: Evet yuvalarımızı insanların oturdukları evlerin çatılwarına da yaparız. Ayrıca yuvalarımızı ağaçların, bacaların tepelerine inşa ederiz…

Bizim yavaş yavaş yola çıkmamız lazım, Serkan.

Yeryüzünde hiçbir canlı ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki, sizin gibi ümmetler olmasın. Biz kitapta hiçbir şeyi noksan bırakmadık, sonra onlar Rablerine toplanacaklardır.

(Enam Suresi, 38)

Emre ve Fok Balığı

Emre okuldan dönmüş okuldan dönmüş televizyon seyrediyordu. Açık olan televizyon kanalında bir belgesel vardı. Emre gerçek hayatta hiç görmediği canlıları belgesellerde seyretmeyi çok seviyordu. Bu seferki program fok balıkları hakkındaydı. Emre dikkatle seyretmeye başladı.

Fakat birden üşüdüğünü hissetti. Etrafına şöyle bir bakındı. Hemen yanında az önce televizyonda gördüğü sevimli fok balığı duruyordu! Emre onun yanına gelmişti!

Emre: Merhaba! Burası çok soğuk sen üşümüyor musun?

Fok: Sen buralarda yenisin galiba! Burası hep soğuktur. Baharda bile hava en sıcak –5 derecedir. Tam da bana göre. Çünkü biz foklar soğuğu çok severiz. Ayrıca hiç üşümeyiz. Nasıl mı? Yüce Allah’ın bize bağışladığı bu muhteşem giysimiz, yani kürklerimiz sayesinde! Tabii vücut yağlarımız da soğuktan bizi korur.

Emre: Şu ilerideki annen mi? Sanırım seni arıyor, bir seslen istersen…

Fok: Biz foklar kalabalık sürüler halinde yaşarız ve evet birbirimize çok benzeriz. Ama annemiz hiçbirimizi bir diğerimizle karıştırmaz. Bu Allah’ın annelerimize ilham ettiği bir yetenekle olur. Doğar doğmaz anne yavrusuna bir tanışma öpücüğü verir. Bu öpücük sayesinde yavrusunun kokusunu tanır ve onu bir daha asla başka bir yavruyla karıştırmaz. Allah’ın sayısız nimetinden biridir bu bizim için. Annemize bu kalabalık yaşantımızda bizleri ayırt edebilme yeteneği verdiği için yüce Rabbimiz’e şükrediyoruz.

Emre: Bildiğim kadarıyla hayatınızın büyük kısmı sularda geçiyor. Peki yüzmeyi nasıl öğrendin sen?

Fok: Allah hepimizi yaşadığımız koşullara uygun ve hazırlıklı yaratıyor. Nasıl ki bir deveyi çölün yaşam şartlarına uygun yaratmışsa, beni de bu soğuk ülkenin koşullarına uyumlu yaratmış. Allah’ın dilemesiyle, doğduğumuzda vücudumuz bebek yağı denilen bir yağla kaplı olur. Küçük vücudumuz bu yağ sayesinde sıcak kalır. Ve yine bu yağ tabakası, sudan daha hafif olduğu için, annemiz bize yüzmeyi öğretirken bir “can simidi” görevi görür. İki hafta süren yüzme derslerinden sonra artık başarılı birer yüzücü ve dalgıç haline geliriz.

Emre: Allah yüzmeyi öğrenmeniz için vücudunuzda size özel bir can simidi yaratmış! Ne muhteşem!

Fok: Haklısın, eksiksizce yarattığı her varlık Allah’ın herşeye kadir olduğunun bir delilidir.

Tam o sırada Emre, annesinin yanağına kondurduğu sıcacık bir öpücükle uyandı. Televizyondaki belgesel devam etmekteydi. Emre az önce gördüğü rüyayı anımsadı ve ekrandaki fok balığına bakarak gülümsedi.

... Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışırsanız, onu sayıp bitirmeye güç yetiremezsiniz...
(İbrahim Suresi, 34)

Göklerin ve yerin yaratılması ile onlarda her canlıdan türetip-yayması O'nun ayetlerindendir...
(Şura Suresi, 29)

Dayanıklı Foklar

Deniz suyu özellikle derinlerde çok serindir. Bu nedenle Allah soğuk sularda yaşayan fokları, derilerinin altında bulunan kalın bir yağ tabakasıyla yaratmıştır. Bu tabaka fokların vücut ısısının çok çabuk kaybolmasını önlemeye yarar. Fokların ilginç özelliklerinden başka bir tanesi de dişi fokların bilinen en zengin, en besleyici sütü üretmeleridir. Bu süt zorlu koşullarda yetişen yavruların çok süratli büyümelerini sağlar.

Emre ve Bukalemun

Okul gezisine katılan Emre arkadaşlarından ayrılıp çalıların arasında gezinmeye başlamıştı. Tam bir ağaca yaslanıp dinlenecekken yerdeki ağaç kütüğünden bir ses geldi.

Bukalemun: Merhaba Emre, çok mu yoruldun?

Emre kulaklarına inanamadı. Ağaç kütüğüne dikkatlice bakınca, üzerinde duran, bu kütükle aynı renklerde, ondan zorlukla ayırt edilebilen bir hayvan fark etti.

Emre: Sen de kimsin? Seni fark etmekte çok zorlandım, renklerin üzerinde durduğun ağaç kütüğünün renkleriyle aynı!

Bukalemun: Ben bir bukalemunum. Kendimi tehlikelere karşı korumak için üzerinde bulunduğum cismin renklerine bürünürüm.

Emre: Bu muhteşem bir şey, nasıl başarıyorsun bunu?

Bukalemun: Derimde "kromatofor" denilen özel bir renk maddesi var. Bu madde sayesinde bulunduğum ortama renk uyumu sağlarım. Sinir sistemimdeki salgılar ve pigmentlerimin dağılıp toplanmasıyla bu renk değişimi oluşur. Böylece çok ağır hareket etmeme rağmen bulunduğum ortamlarda fark edilmeden güvenli bir şekilde yaşamımı sürdürebilirim. Tabii bu özelliği bana herşeye rızkını veren yüce Allah vermiştir.

Emre: Renk değiştirme özelliğini biraz daha anlatır mısın?

Bukalemun: Gün ışığında yapraklı bir dalda otururken, etraflarındaki çalılıkların gölgesine benzer şekilde siyah ve kahverengi lekelere yeşil olurum. Karanlıkta ise tamamen siyah olurum. Bütün bu renk değişimlerini 15 dakika içinde gerçekleştiririm. Bir de kızdığım zamanlarda üzerimde diğer hayvanlara uyarı olacak şekilde koyu turuncu benekler, koyu kırmızı lekeler oluşur.

Emre: Bu gerçekten inanılmaz... Başka ne gibi özelliklerin var, çok merak ediyorum?

Bukalemun: Gözlerim diğer tüm organlarımdan bağımsız hareket eder. Gözlerimle 180 derecelik bir açıyla öne arkaya veya tam aşağıya bakabilirim. Tabii Allah dilemese ben bu özelliklerin hiçbirine sahip olamazdım. Allah beni yaratmış ve hayatta kalmam için bana gerekli tüm özellikleri vermiştir.

Emre: Gözlerini seçebilmekte zorlanıyorum...

Bukalemun: Gözlerimin düşmanların dikkatini çekmemesi için Allah gözlerimi kafama uyum sağlayacak şekilde neredeyse tamamen pullarla örtmüştür. Gördüğün gibi Allah beni yaratırken karşılaşabileceğim her durumu planlayıp en uygun şekilde yaratmıştır.

Emre: Artık çevreme daha dikkatli bakıp, Allah'ın varlığının doğadaki apaçık delillerini görünce hamd ile yüce Rabbimiz'i tesbih etmeyi hiç unutmayacağım. Teşekkür ederim.

Bukalemun: Hoşçakal Emre!

İşte Rabbiniz olan Allah budur.
O'ndan başka İlah yoktur. Herşeyin yaratıcısıdır, öyleyse O'na kulluk edin. O, herşeyin üstünde bir vekildir. Gözler O'nu idrak edemeza;
O ise bütün gözleri idrak eder.
O, Latif olandır, Haberdar olandır.
(En'am Suresi, 102-103)

Sizin için hayvanlarda da elbette ibretler (dersler) vardır...
(Nahl Suresi, 66)14

Bora ile Köpek

Bora oyun oynamak için sınıf arkadaşı Can'ın evine gitmişti. Can kendisini çağıran annesinin yanına gittiğinde Bora odada yalnız kalmıştı. Tam o sırada odaya Can'ın köpeği girdi! Adeta "Ben de seninle oynamak istiyorum." diyen köpek öyle sevimliydi ki!

Bora: Hey! Gel bakalım, beraber oynayalım!

Köpek: Yaşasın, çok sevindim!

Bora şaşkınlıktan donakaldı. Köpek konuşuyordu! Kaçırılmayacak fırsattı. Köpekler hakkında merak ettiği şeyleri sormaya başladı:

Bora: Sevimli köpek, hep merak etmişimdir, yemen için verdiğimiz o sert kemikleri nasıl çiğniyorsun?

Köpek: Tüm canlılara kendilerine ait özellikler veren Allah, biz köpeklere de diğer canlılardan farklı fiziksel özellikler vermiştir. Örneğin, dişlerimizin sayısı sizinkilerden on tane daha fazla, tam 42 tanedir. Böylece yiyeceklerimizi, özellikle de kemikleri rahatlıkla ağzımızda ufalayıp öğütebiliriz.

Bora: Bildiğim kadarıyla sen de benim gibi oynamayı, koşup zıplamayı çok seviyorsun. Peki nasıl oluyor da sen hiç terlemiyorsun?

Köpek: Biz, insanlarda olduğu gibi vücut ısısını düzenlemek için terlemeyiz, çünkü vücutlarımızda ter bezleri yoktur. Isı ayarını solunum sistemimizle yaparız. Vücudumuzdaki tüyler ise dışarıdan gelen ısının derimizle temasını önler. Hava sıcaklığının artmasıyla vücut ısımız da artar; meydana gelen fazla ısıyı da dilimizi çıkararak atarız. Böylece sıcak günlerde kalın tüylerimize rağmen terlemeyiz.

Allah bize öyle mükemmel bir sistem vermiştir ki; insanlar yarım saat hareket edince hemen terlediği halde, biz saatlerce hiç durmadan koşsak da terlemeyiz. Artık bunları bildiğine göre, sıcak havalarda dilleri dışarı sarkmış köpekler gördüğünde onlar için üzülmene gerek olmadığını da anlamışsındır. Bu sistemi tabii ki biz köpekler kendimiz oluşturmadık. Bu ancak herşeyi örneksiz yaratan Allah'ın üstün yaratışının delillerinden biridir.

Bora: Sanırım sizin koku alma duyunuz da çok gelişmiş.

Köpek: Haklısın. Koku alma duyumuz çok güçlüdür. Beynimizdeki koku alma merkezi insanlardan 40 kat daha fazla gelişmiştir.

Bora: Demek polis köpekleri bu sayede kendilerine koklatılan küçük bir eşyadan yola çıkarak o eşyanın sahibini bulabiliyorlar!

Köpek: Çok doğru. Görüyorsun her gün görmeye alışık olduğun biz köpekler de diğer canlılar gibi Allah'ın yaratışının delillerindeniz. Bunu hep aklında tutup sürekli Allah'ı hamd ile anmayı hiç unutma.

Bora: Teşekkür ederim sevimli köpek. Bunu hiç unutmayacağım inşaAllah. Ve bütün arkadaşlarıma Allah'ın size verdiği bu özellikleri anlatıp onların da şükretmelerini söyleyeceğim.

Tam bu sırada Can odaya girdi ve hep beraber oynamaya başladılar.

SEVİMLİ DOSTLARIMIZ

Sizin için yerde olanların tümünü yaratan O'dur.
(Bakara Suresi, 29)

Koku Uzmanı Köpekler

Köpeklerin kokulara karşı olağanüstü hassas burunları vardır. Sokakta yürürken, diğer köpeklerin bıraktıkları kokuları ve çevredeki insanların kendilerine özgü kokularını tahlil ederek, onlar hakkında bilgi toplarlar. Havadaki en küçük oranlardaki kokuları dahi güçlük çekmeden tespit ederler. Koku alma duyusu kuvvetli bir köpek türü olan "bloodhound", hiçbir belirtinin görülmediği bölgelerde iz sürebilir, dört günlük bir izi takip edebilir ve bir insanın izini 80 kilometreden daha fazla sürebilir.

Ahmet ile At

Ahmet'in ablası ata binmeyi öğrenmek istiyordu. Hafta sonu ailece binicilik kulübüne gittiler. Ablası, annesi ve babası binicilik hocasıyla konuşurken, Ahmet ileride ot yemekte olan bir atın yanına yaklaştı.

Ahmet: Merhaba! Yediğin otlar çok kumlu ve tozlu gözüküyor. Dişlerin acımıyor mu?

At: Hayır küçük dostum. Dişlerimizin aşınma payları vardır. Allah dişlerimizi çok uzun yaratmıştır. Bu dişler çene kemiğimizin çok derinlerine kadar gömülen uzun şeritler halindedir. Yani dişlerin kök kısmı sizinkilere göre çok daha derinlerdedir. Dişimiz aşındıkça kemiğin içindeki bölüm dışarı çıkar. Her bir diş, yemek yeme kabiliyetini yitirmeden 2,5-5 cm kadar aşınabilir.

Ahmet: Demek Rabbimiz'in siz atlara böyle bir özellik vermesiyle, kısa sürede dişlerinizi kaybedip açlıktan ölmekten kurtulmuşsunuz.

At: Çok haklısın. Gördüğün gibi Allah her canlıyı karşılaşacağı yaşam şartlarına uygun yaratmıştır. Bu O'nun üstün yaratışının delillerinden biridir. Yeryüzündeki her canlı O'na muhtaçtır.

Ahmet: Şimdi senin üstüne binsem, beni hiç yorulmadan kilometrelerce uzağa taşıyabilirsin, değil mi?

At: Evet. Zaten tarih boyunca insanlara bu konuda en çok yardımcı olan hayvanlar bizleriz. Bugün sokaklarda binlerce araba ve bu arabalar için yapılmış yollar var. Oysa, bu arabalar ancak son yüzyılda insanlara hizmet etmeye başlamışlardır. Büyük büyük babanın doğduğu yıllarda hiç kimse araba diye bir şeyin varlığını bilmiyordu. O tarihte ulaşım ve taşıma işleri hayvanlar, özellikle de biz atlar sayesinde yapılıyordu.

Ahmet: Bu bacaklarla bu kadar uzun yol gidebilmene şaşırmadım. Peki hızlı koşabilir misin?

At: Tabii. Allah bacaklarımı yalnız ağır yükleri taşıyabilmek değil, aynı zamanda hızlı koşabilmem için de için özel olarak yaratmıştır. Bizde diğer hayvanlarda olduğu gibi köprücük kemiği yoktur. Bu bizim daha büyük adım atabilmemizi sağlar.

Ahmet: Allah sizi ağır yükleri kolaylıkla taşımanız ve hızlı koşabilmeye uygun olarak yaratmış.

At: Evet Ahmet. Allah, bizi bu özelliklerimizle insanlara hizmet etmemiz için yaratmıştır.

Ahmet: Bu öğrendiklerimi ablama anlatınca binicilik eğitimi almak daha çok ilgisini çekecek eminim!

At: Hoşçakal küçük dostum.

Ey insanlar, siz Allah'a (karşı fakir olan) muhtaçlarsınız; Allah ise, Ganiy (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan)dır, Hamid (övülmeye layık)tır.

(Fatır Suresi, 15)

Anne Pandaların Özel Bakımı

A nne pandalar yavrularına çok iyi bakım yaparlar. Yavru pandaların özel bir korumaya ihtiyaçları vardır, çünkü doğduklarında yardıma muhtaç durumdadırlar. Düşmanları yavru pandaya saldırdıklarında, annesi güçlü çenesiyle düşmanını ısırarak yavrusunu korumaya çalışır. Oysa anne pandanın güçlü çenesi yavrusunu tuttuğunda oldukça nazik olabilmektedir. Hatta yavrularını bir yerden, bir yere taşırken boyunlarından tutarak bir kedi gibi kavrayabilirler. Nasıl davranmaları gerektiğini pandalara öğreten, onları yaratan ve neye ihtiyaçları olduklarını en iyi bilen Allah’tır.

Levent ile Kanguru

Levent, okuduğu bir hikaye kitabında kanguruların ceplerinde büyüttükleri yavrularından bahsedildiğini görünce şaşkınlık içinde kendi kendine sordu: "Hiç hayvanda cep olur mu?" Kitaptaki kanguru cevap verdi: “Şaşırmakta haklısın sevgili Levent. Fakat, gerçekten de biz kanguruların karnında, "kese" adı verilen ve yavrumuzun beslenmesinin, korunmasının ve gelişmesinin sağlandığı bir bölüm bulunur.”

Levent resimde annesinin karnındaki cepten kafasını çıkarmış yavrunun sevimliliğine karşı derin bir şefkat hissetti.

Levent: Peki bu sevimli yavru o cebe nasıl geldi acaba?

Kanguru: Yavru kanguru daha henüz 1 cm iken, erken doğum gerçekleşir. Bu cebe, daha tam olarak gelişmemiş minik yavru, 3 dakikalık bir yolculuk sonucunda ulaşır.

Levent: Bu çok ilginç… Peki yavru bu kesede nasıl beslenir?

Kanguru: Kesemizin içinde dört farklı meme bulunur. Bu memelerden birisinde, kıvamı ve ısısıyla bu küçük yavru için özel hazırlanmış bir süt vardır. Diğer üç memede ise yeni doğmuş bir bebek için değil, yaşı daha ileri bir yavru için hazırlanan süt bulunmaktadır. Bu yavru da birkaç hafta sonra ilk emdiği memeyi bırakacak ve yaşına

göre olan memeyi emmeye başlayacaktır. Biraz daha büyüyünce ise bir ötekisine geçiş yapacaktır.

Levent: İnanılmaz! 1 cm boyundaki kanguru yavrusu, bu dört memeden hangisini seçeceğini nereden bilebilir? Ya siz anne kangurular dört memenin her birine bu kadar farklı özellikteki sütleri nasıl yerleştirmiş olabilirsiniz?

Kanguru: Dahası, yeni doğan yavrunun emdiği süt diğer memelerden gelen sütlere göre daha sıcaktır. İçerdiği besinler de daha farklıdır. Sence biz anne kangurular bu meme içindeki sütü nasıl ısıtabiliriz? Sakın unutma sevgili Levent, bunların hiçbirini yapan aslında anne kanguru değildir. Bizim kesemizin içindeki sütlerin farklı olduğundan haberimiz bile yoktur. Memelerimizdeki sütün sıcaklığını hesaplayabilmemiz mümkün değildir. Her süte farklı özellik vermeyi, hangi sütün içinde hangi besinin olduğunu da bilemeyiz. Biz sadece Allah'ın bizlere emrettiği şekilde yaşarız. Yavrumuzun ihtiyaçlarını da bizi yaratan Allah düşünmüştür. Sonsuz şefkat ve merhamet sahibi olan Rabbimiz, en uygun yapıdaki sütleri, yavrular için en uygun yere, yani biz annelerinin karnına yerleştirmiştir.

De ki: "Rabbimin sözleri(ni yazmak) için deniz mürekkep olsa ve yardım için bir benzerini (bir o kadarını) dahi getirsek, Rabbimin sözleri tükenmeden önce, elbette deniz tükeniverirdi."

(Kehf Suresi, 109)

Uğur ile Örümcek

Uğur bahçede uzanmış kitap okuyordu. Okuduğu kitaptan gözlerini ayırıp etrafa bakarken birden gözüne ağacın dallarındaki örümcek ağı ilişti. Ayağa kalktı ve örümcek ağına biraz daha yaklaştı ve hayranlıkla ağı incelemeye başladı. Bu arada ağın yakınındaki örümcek Uğur’a seslendi.

Örümcek: Merhaba dostum!

Uğur: Merhaba, yaptığın ağın şekli çok ilginç. Bu şekli nasıl yapıyorsun?

Örümcek: Ağımı kurmak için uygun bir yer tespit ederek işe başlarım. Bu yer bir köşe veya birbirine yakın iki cismin arası olabilir. Ağaç dalları arasına nasıl ağ yaptığımı anlatayım sana. İplikçiğimi dalın bir ucuna önce sıkıca yapıştırırım. Dalın diğer ucuna doğru yürürken diğer yandan da iplikçik salgılamaya devam ederim. Belirli bir uzaklığa gelince durur ve iplikçik salgılamayı keserim. Sonra salgıladığım iplikçiği kuvvetli bir biçimde kendime doğru çekmeye başlarım ve ucunu bulunduğum yere sıkıca yapıştırırım. Daha sonra meydana gelen yayın içinde ağımı örmeye başlarım.

Uğur: Ben bir ipi gergin olarak iki duvar arasında tutup böyle bir işlemi asla gerçekleştiremezdim. İpi gergin tutmak zor olmuyor mu?

Örümcek: Bu sorunu nasıl çözdüğümü sana anlatayım: Bazen ağımı birbirinden uzak dallar arasına kurarım. Böyle ağlar oldukça büyük olduğundan av yakalama kapasiteleri de büyüktür. Ama ağın büyük olması zamanla gerginliğinin azalmasına neden olur. Bu da, av yakalamadaki başarımın azalması demektir. Ağın merkezine giderim, buradan yere kadar uzanan bir iplikçik salgılarım. İplikçiğin yere yakın olan ucuna da minik bir taş tuttururum. Sonra ağa geri döner ve iplikçiği çekerek taşın yerden yukarı kalkmasını sağlarım. Taş havada iken bağlı olduğu iplikçiği, ağın ortasına yeniden sıkıca tuttururum. Sonuçta ağ, ortasından sarkan bu taşın kendisini aşağı doğru çekmesi nedeniyle gerilir. İşte bu kadar!

Uğur: Bu harika bir yöntem! Peki sen böyle üstün bir tekniği nereden biliyor ve nasıl başarıyla uyguluyorsun? Üstelik milyonlarca yıldır her örümcek bunu yapıyor olmalı…

Örümcek: Haklısın dostum. Bunu başaracak bir zekaya sahip olduğumu düşünmek akıl dışı olacaktır. Bu tekniği kullanabilmemi bana ilham eden, herşeyin sahibi olan ve bunları yaratan Allah'tır.

Unutma Uğur, Allah için herşey çok kolaydır. Allah sonsuz sayıda varlık, sonsuz sayıda mekan yaratmaya güç yetirendir.

Uğur: Anlattıkların için teşekkür ederim. Allah'ın ne kadar güçlü ve üstün bir bilgiye sahip olduğunu, yarattığı canlıları ve bunlardaki kusursuz tasarımları her gördüğümde daha iyi anlıyorum.

Serkan ile Ördek

Amcası Serkan'ı, uzun zamandır gitmeyi çok istediği bir yere götürüyordu. Bu yer, hep kitaplarda ve dergilerde okuduğu, televizyonlarda izlediği hayvanları gerçek halleriyle görebileceği hayvanat bahçesiydi. Yolculukları uzun ve zevkliydi. Yol boyunca amcası Serkan'a çeşitli iman hakikatleri anlatıyordu, Kuran-ı Kerim'den örnekler veriyordu. Sonunda hayvanat bahçesine varmışlardı. Serkan'ın gözleri şaşkınlıktan kocaman olmuştu. Bu kadar çok ve çeşitli hayvanı hiç birarada görmemişti. Kuşların olduğu bölüme geldiklerinde Serkan amcasının yanından ayrılıp, sevimli ördeklerin kafesinin yanına gitti. İçinden "ne kadar da güzel bir kuş" dedi. Bu sırada bir ses "teşekkür ederim" dedi. Serkan etrafına bakındı, kimse yoktu. Konuşan karşısında duran sevimli ördekti.

Sevimli Ördek: Merhaba, benim sesimi duydun, beni sevdiğin için çok teşekkür ederim. Görüntümün güzel olmasının dışında, başka önemli özelliklerimin de olduğunu da biliyor muydun?

Serkan: Hayır, ama anlatmanı çok isterim.

Sevimli Ördek: Bizim çok hızlı uçabilen kuşlardan olduğumuzu biliyor muydun? Ördekler uçarken saatte 50 km'nin üzerine çıkabilirler. Ayrıca yırtıcı hayvanlara yem

olmamak için uçarken sürekli rotamızı değiştiririz. Suya dalmamız gerektiğinde, bunu o kadar hızlı bir şekilde yaparız ki, avcılar için çok zor bir hedef oluruz.

Serkan: Bu gerçekten bir kuşa göre oldukça hızlı bir uçuş, düşmanlarınız sizi bu kadar hızlı uçmaya zorluyor demek?

Sevimli Ördek: Evet Serkan, sana bir örnek vereyim; Bizim arkadaşlarımızdan olan buz ördekleri ilginç bir avlanma tekniğine sahip olan yırtıcı martılara karşı sürekli tetiktedirler. Çünkü martılar, buz ördeklerini aralıksız hava saldırılarıyla devamlı olarak suya dalmaya zorlarlar. Bunu, ördekler nefessiz ve çaresiz bir şekilde su yüzeyine çıkıncaya kadar sürdürürler. Daha sonra kafalarına bir gaga darbesi indirerek onları avlarlar. Fakat bu mücadeleden her zaman galip ayrılan taraf martılar olmaz. Buz ördeklerinin de kendilerine has korunma yöntemleri vardır. Gökyüzünde bir martının görülmesi halinde, ördekler hemen büyük gruplar halinde kümeleşirler. Böylece martının çok sayıda dalıp çıkan ördekler arasından herhangi bir tanesini yoruluncaya kadar takip etmesi imkansız hale gelir.

Serkan: Ördekler ne kadar da akıllıymış, bütün bunları nasıl yapabiliyorlar?

Sevimli Ördek: Bunun cevabı çok açık Serkan, ördekleri ve diğer tüm canlıları yaratan Allah'tır ve onlara, kendilerini nasıl koruyacaklarını da Allah ilham etmektedir.

Serkan: Çok teşekkür ederim sevimli ördek, bana bugün çok faydalı bilgiler verdin ve Rabbimiz'in ayetini hatırlattın, tekrar görüşmek üzere.

Yaratan, hiç yaratmayan gibi midir? Artık öğüt alıp düşünmez misiniz? (Nahl Suresi, 17)

Ali ile Devekuşu

Ali bir yandan yemek yiyor, bir yandan da televizyondaki çizgi filmi izliyordu. Çizgi filmde bir köpekten kaçan kocaman bir devekuşu vardı. Devekuşu o kadar hızlı koşuyordu ki, bu hız sayesinde kurtuldu ve yuvasına arkadaşlarının yanına ulaştı. Ali devekuşlarını sadece başlarını kuma gömen kuşlar sanıyordu. Bu kadar iyi koşucu olduklarını bilmiyordu.

Devekuşu: Demek bizim iyi birer koşucu olduğumuzu bilmiyordun.

Ali televizyona biraz yaklaştı ve devekuşuyla konuşmaya başladı:

Ali: Adından açıkça anlaşıldığı gibi sen bir kuşsun. Bu kadar hızlı koşman beni şaşırttı tabii. Hem de bu kocaman vücudunla...

Devekuşu: Haklısın. Bizler dünyadaki en büyük kuşlarız. Boyumuz insanlardan daha uzundur. Mesela ben yaklaşık 2,5 metre boyunda ve ortalama 120 kilo ağırlığındayım. Bizler uçamayız. Ama Allah bize düşmanlarımızdan kaçabilmemiz için başka bir özellik vermiştir. Uzun bacaklarımızla çok hızlı koşarız, o kadar hızlıyız ki,

hiçbir insan koşarak bize yetişemez. Bizler hayvanlar alemindeki en hızlı koşan iki bacaklı hayvanlarız ve 1 saatte yaklaşık olarak 70 kilometrelik bir hıza ulaşabiliriz.

Ali: Yanlış görmüyorsam ayağında yalnızca iki parmak var, doğru mu?

Devekuşu: Evet. Bizim ayaklarımızda sadece iki parmağımız vardır. Üstelik bu parmakların biri diğerinden çok daha büyüktür. Ve biz yalnızca bu büyük parmaklarımızın üzerinde koşarız. Gördüğün gibi her canlıyı yoktan ve örneksiz olarak var eden Allah biz devekuşlarını da bu şekilde yaratmıştır. Bize yaşamımız için gerekli birçok özellik vermiştir. Bildiğin tanıdığın kuşlardan farklı o kadar çok özelliğimiz var ki…

Ali: Çok haklısın. Peki merak ediyorum, yavrularınızı nasıl dünyaya getiriyorsunuz?

Devekuşu: Evet Aliciğim, biz ne kadar büyüksek yumurtalarımız da o kadar büyüktür. Bu dev yumurtalar için önce kumda geniş bir çukur kazar ve buraya tüm yumurtaları yerleştiririz. Bir seferde 10-12 tane yumurta yumurtladığımızdan çukurun büyüklüğünü de ona göre ayarlamamız gerekir. Yani oldukça geniş bir çukur kazarız.

Ali: Peki neden özellikle kumda açıyorsunuz bu çukurları?

Devekuşu: Eğer çukuru, kumda değil de toprakta açsaydık, bu çok zaman alırdı. Hem de çok yorulmamıza sebep olurdu. Kumun taşınması, toprağa göre daha kolaydır. Kumu elinle bile eşeleyebilirsin. Ama toprak için kürek gerekir. İşte bu nedenle, kumu tercih ederiz. Böylece hem daha çabuk, hem de daha az yorularak işimizi yapabiliriz.

Sonra da yumurtaların üzerini kolayca yine kumla örteriz. Biliyorsun dünyada çok çeşitli, milyonlarca sayıda canlı vardır. Biz bunlardan sadece bir tanesiyiz. Bütün canlılar bizim gibi mükemmel özelliklerle doludur. Hepimizi Allah yaratmıştır. Yaptığımız herşeyi bize öğreten Allah’tır.

Ali: Seni tanıdıkça Allah’a olan yakınlığım ve saygım daha da arttı. Anlattıkların için teşekkür ederim. Hoşçakal.

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

Balıklar Uçar mı?

Uçan balıklar, kuşlar gibi kanatlarla uçmazlar, sadece kanada benzer yüzgeçleri üzerinde kayarlar. Saatte en az 56 kilometre hız kazanırlar. Bu küçük balıklar, yüzgeçlerini yayarak ve kuyruklarını sudan kaldırarak suda daha da hızlı hareket edebilirler. Bu şekilde su üstünde kayarlar.

Yüzen Kuş Booby

Yüksekten dalan deniz kuşu türlerinden biri olan boobylerin geniş, perdeli ayakları vardır. Bu ayakları denizin yüzeyinde veya altında yüzmek için onlara Allah özellikle vermiştir. Boobyler aynı zamanda da dalış yaparlar. Gagalarıyla balık yakalamak için denize dalarlar ve çoğunlukla belli bir süre ortaya çıkmadan denizin altında kalarak uzun bir mesafe yüzerler.

Can ile Bal Düşkünü Sevimli Ayı

Can her sabah olduğu gibi, okula gitmeden önce kahvaltısını yapmak için masaya oturmuştu. Annesi çayı demlerken Can'ın gözü bal kavanozunun üzerindeki sevimli ayı resmine takıldı. Resimdeki ayı Can'a seslendi:

Ayı: Merhaba Can! Anlaşılan sen de balı en az biz ayılar kadar seviyorsun...

Can: Evet. Annem kahvaltımdan balı hiç eksik etmez. Peki siz nereden buluyorsunuz bu güzel yiyeceği?

Ayı: Canlıların tüm ihtiyaçlarını en iyi şekilde karşılayan Rabbimiz'in biz ayılara verdiği uzun burun sayesinde. Bu burunla çok iyi koku alır ve yiyeceklerimizi kolayca buluruz.

Can: Peki bal kovanını bulduğunuzda arılarla nasıl başediyorsunuz?

Ayı: Kovanı bulunca pençemizle bir iki keskin vuruş yapıp tüm arıları kaçırır, sonra da kovandaki balı afiyetle yeriz. Ama sakın sen aynı şeyi yapmaya kalkma yoksa arılar her yerini sokarlar ve hastalanırsın. Biz ayılarsa, Rabbimiz'in lütfu olan kalın kürkümüz sayesinde arıların iğnelerinden korunuruz.

Can: Merak ediyorum. Siz ayılar kış uykusuna yattığınız zaman hiç acıkmıyor musunuz?

Ayı: Bizler kış uykusuna yatmadan önce bol bol yemek yeriz. Derimizin altındaki yağ tabakasını artırmak için bol miktarda kayın kozalağı ve kestane tüketiriz. Böylece vücudumuzda yağ depolarız. Çünkü ilkbaharda barınaklarımızdan çıktığımızda kilolarımızdan çoğunu kaybetmiş oluruz. Bir insan bu kadar kilo kaybedetse hemen ölür.

Oysa bizler vücut ağırlığımızın çoğunu kaybetsek bile yaşamımızı sürdürebiliriz. Tabii ki bizler uyumadan önce vücudumuza yağ depolamamız gerektiğini kendimiz akledemezdik. Bizim, uyumadan önce bu şekilde bol yemek yememiz ancak yüce Rabbimiz'in ilhamıyladır.

Can: Gerçekten de düşünen insanlar için yeryüzündeki her canlı Allah'ın üstün yaratışının delillerindendir. Bunu bana hatırlattığın için çok teşekkürler sevimli dostum...

"Hadi Can! Acele et, okula geç kalacaksın oğlum!"

Can annesinin sesiyle irkildi. Balını afiyetle yerken ayıları düşündü ve onları kusursuzca yaratan, sonsuz şefkat sahibi Allah'a şükretti.

Yedi gök, yer ve bunların içindekiler O'nu tesbih eder; O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur, ancak siz onların tesbihlerini kavramıyorsunuz. Şüphesiz O, halim olandır, bağışlayandır.

(İsra Suresi, 44)

Seda ile Kirpi

Seda ailesiyle birlikte piknik yaparken dolaşmaya çıkmıştı. Dolaştığı yeşillik alan Seda'nın çok hoşuna gitmişti. Etrafta gezinirken gözüne sivri iğnelerle dolu bir top yumağı ilişti. "İyi ki üzerine basmadım, yoksa bu iğneler çok canımı yakabilirdi" diye söylendi kendi kendine. Top yumağı yavaşça açıldı ve seslendi:

Kirpi: Haklısın Sedacığım, iğnelerimle istemeden de olsa canını yakabilirdim.

Seda: Demek burada bir kirpi var! Merak ediyorum, neden böyle sivri iğnelerle kaplı senin vücudun?

Kirpi: Allah bu iğneleri kendimi düşmanlarıma karşı savunmam için vermiş. Tehlike halinde bir top gibi yuvarlanır, dikenlerimle kendimi savunurum.

Seda: Bildiğim kadarıyla bazı hayvanlar kış uykusuna yatıyor. Ya sen?

Kirpi: Soğuk havaları pek sevdiğim söylenemez. Kışın sıcaklıklar 13 derecenin altına düşer düşmez kış uykusuna yatarım. Yüce Allah kış boyunca beni uyku halinde tutar, baharın gelmesiyle tekrar uyanır, hayatıma devam ederim. Bu tamamen Allah'ın ilhamıyladır. Yoksa kışın yaşam koşullarının daha ağır olacağını, bu süre zarfında uyumamın hayatta kalmak için daha faydalı olacağını kendim akıl edemezdim. Yüce Allah Kuran'da şöyle buyurmaktadır:

"Geceleyin ve gündüzün uyumanız ile O'nun fazlından (geçiminizi temin için rızkınızı) aramanız, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz işitebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır." (Rum Suresi, 23)

Görüyorsun ya, tüm canlılar gibi bize de Allah, en uygun zamanda rızkımızı aramamızı bildirmektedir.

Seda: Bir belgeselde senin kocaman bir aslan karşısındaki korkusuz savaşını izlemiştim. Nasıl oluyor da aslandan korkmuyorsun?

Kirpi: Allah’ın nimet olarak verdiği vücudumdaki bu dikenler sayesinde en tehlikeli düşmanlarıma bile korkusuzca karşı koyabilirim. Bir aslan saldırdığında önce hızla kaçarım. Uygun bir yerde aniden durarak vücudumun arka tarafını hafifçe kaldırıp oklarımı aslana yöneltirim. Eğer aslan dişleriyle ısırarak beni yakalamaya çalışırsa, oklarım ağzına ve yanaklarına batarak, iyileşmesi olanaksız yaralar açar.

Aslan hiçbir şey yiyemez hale gelir ve bir süre sonra da ölür. Şüphesiz bu ancak yüce Rabbimin bana verdiği akıl ve savaşma tekniği iledir. Bana hayatta kalmam için en uygun özellikleri veren, beni yaratan O’dur.

Seda: Haklısın kirpi kardeş.

Allah’ın hayvanları bu kadar çeşitli yaratması her baktığım şeyde Allah’ın yüceliğini ve mükemmel yaratışını görebilmeme yardımcı oluyor. Bu güzel sohbet için teşekkür ederim.

Kirpi: Hoşçakal dostum.

Tolga ile Dev Kutup Ayıları

Tolga ile annesi yaz tatili için nereye gideceklerine karar vermeye çalışıyorlardı. Annesi bir seyahat acentasına gidip farklı ülkelerin tanıtım broşürlerine bakarak karar vermelerini teklif etti ve beraberce bir seyahat acentasına gittiler. Ofise girer girmez, duvarlarda asılı duran, daha önce görmedikleri yerlere ait posterlerle karşılaştılar. Annesi yetkililerle konuşurken Tolga da tek tek posterleri incelemeye başladı.

Tolga bir posterin önünde dalmış düşünürken bir sesle irkildi:

Kutup ayısı: Hey! Tolga merhaba! Neden anneni de alıp buraya gelmiyorsun?

Tolga sesin geldiği yöne doğru kafasını çevirdi. Hemen yanında asılı duran posterdeki kutup ayısıydı seslenen.

Tolga: Merhaba! Ben de seni kocaman bir kardan adam zannetmiştim!

Kutup ayısı: Haklısın iri cüssemiz ve beyaz tüylerimizle kardan adama benziyoruz. Ancak eminim 800 kiloluk ağırlığımız 2,5 metrelik boyumuz ile bir kardan adamdan çok daha iriyiz.

Tolga: Seni ve aileni daha yakından tanımak için oraya gelmek isterdim. Ama bildiğim kadarıyla sizin yaşadığınız yerler epey soğuk.

Kutup ayısı: Haklısın. Bizler Kuzey Kutbu, Kuzey Kanada, Kuzey Sibirya, Antartika gibi dünyanın en soğuk bölgelerinde yaşarız.

Tolga: Peki nasıl oluyor da hiç üşümüyorsunuz?

Kutup ayısı: Bizim vücutlarımız bütün özellikleriyle yaşadığımız ortama göre tasarlanmıştır. Dondurucu soğuklara, buzullara ve kar fırtınalarına rağmen, Allah'ın yarattığı bir mucize olarak, derilerimizin altında bulunan kalın bir yağ tabakası bizleri soğuktan korur. Ayrıca yine özel olarak yaratılmış olan kürklerimiz kalın, sık, uzun ve kabarıktır. Böylece hiç üşümeyiz. Allah bizleri yaşayacağımız iklimin özelliklerine göre yaratmıştır. Bizim neden Afrika'da çölde yaşamadığımızı hiç düşündün mü? Bir düşünsene! Çölde yaşasaydık kalın kürkümüz nedeniyle sıcaktan kavrulup ölürdük. Bu, Allah'ın her canlıyı yaşadığı ortama uygun olarak yaratmış olduğunun göstergelerinden biridir.

Tolga kutup ayısını bulmuşken onun hakkında merak ettiği herşeyi sormaya başladı:

Tolga: Bildiğim kadarıyla ayılar kış uykusuna düşkündür. Bu siz kutup ayıları için de geçerli midir?

Kutup ayısı: Hayır sevgili dostum. Bizler diğer ayılardan farklı olarak kış uykusuna yatmayız. Yalnızca dişi olanlar, özellikle de hamile olanlarımız uzun dönemler süren kış uykusuna yatarlar.

Tolga: Peki yeni doğan yavrular besinlerini nereden bulurlar?

Kutup ayısı: Yüce Rabbimiz'in "Rezzak", yani Rızık veren sıfatının bir sonucu olarak yeni doğan yavrular için ihtiyaç duydukları besin hazırdır. Anne kutup ayısının sütü, yavruları beklemektedir.

Tolga: Yavrular sadece sütle mi beslenirler?

Kutup ayısı: Evet. Anne, kutup ayısının sütü çok yüksek oranda yağ içerir. Bu yağlı süt yavruların ihtiyacını en güzel şekilde karşılar. Böylece yavrular çok çabuk büyüyüp, baharda inlerinden çıkmaya hazır hale gelirler.

Tolgacığım, tahmin edersin ki buzların arasında yaşadığımız, aynı zamanda da araştırma yeteneğine sahip olmadığımız için yavrumuz ilk doğduğunda ne gibi besinlere ihtiyacı olduğunu bilemeyiz. Bunun yanında bütün özellikleriyle en modern fabrikalarda bile üretilemeyen bu sütü bizim kendi isteğimiz ve çabamızla kendi vücudumuzda üretmemiz kesinlikle mümkün değildir. Bu gerçek bize Allah'ın yaratışındaki mükemmelliği açıkça göstermektedir.

Tolga: Haklısın dostum. İnsan biraz düşününce etrafında her an büyük bir mucizenin gerçekleştiğini anlayabiliyor. İnsanın kendi vücudunda bile her saniye milyonlarca mucize gerçekleşiyor. İnsan vücudundaki kusursuzca bir mucize olarak yaratılmış her sistem, her organ Allah'ın üstün güç ve kudretinin ayrı birer göstergesidir.

Kutup ayısı kendinden bahsetmeye devam etti:

Kutup ayısı: Peki, sana bir soru: Kutup ayılarının çok iyi birer yüzücü ve dalgıç olduklarını biliyor muydun?

Tolga: Şaka yapıyor olmalısın. Siz yüzmeyi de mi biliyorsunuz? Bu ağır cüssenizle ve bu dondurucu suda nasıl yüzebilirsiniz?

Kutup ayısı: Hayır, şaka yapmıyorum, biz kutup ayıları çok iyi yüzer ve dalarız. Yüzerken ön ayaklarımızı kullanırız. Sonsuz merhamet sahibi Allah bizim kolayca yüzüp avlanabilmemiz için ayaklarımızı bir kürek gibi kullanabileceğimiz şekilde, ayak parmaklarımızın arasını ördek ayağı gibi perdeli olarak yaratmıştır. Ayrıca Allah bizleri, avlanmamızı kolaylaştırmak için suyun içindeyken burun deliklerimizi kapatıp, gözlerimizi açık tutabileceğimiz şekilde yaratmıştır.

Gördüğün gibi Tolgacığım, Allah bizi farklı koşullarda varlığımızı sürdürebilecek sistemlerle kusursuzca yaratmıştır. Bu özellikleri zaman içinde kazanmamız ya da bu özelliklere tesadüfen sahip olmamız mümkün değildir. Bize suyun içinde gerektiği gibi davranmayı öğreten Allah'tır.

Tolga: Peki buz gibi soğuk suyun içinde hiç üşümez misiniz?

Kutup ayısı: Bizim üşüme sorunumuz yoktur. Siz insanlar ayağınızı veya elinizi bir buzun üzerinde birkaç dakika bekletseniz, bir süre sonra soğuğa dayanamayıp çekmek zorunda kalırsınız. Oysa biz buzun soğukluğunu fark etmeyiz bile. Çünkü Allah ayaklarımızı kalın kürkle kaplı olarak, soğuktan etkilenmeyecek şekilde yaratmıştır. Eğer ayaklarımız insan derisi gibi bir deriyle kaplı olsaydı, asla bu soğuk ortamda yaşayamazdık.

Kutup ayısının anlattıklarından sonra Tolga artık Allah'ın sonsuz güç sahibi olduğunu daha iyi anlıyordu. Sonra da Tolga yaz tatilinde gittikleri tatil köyünü hatırladı. Bütün yaz denize girmişti. Su ne kadar da soğuktu. Bir de kutup ayılarının

girdikleri soğuk suyu düşündü. Allah'ın bu hayvanları bu soğuk suya dayanıklı şekilde yaratmış olduğu çok açıktı. Düşününce her canlının yaşadığı ortama uygun bir vücut şekliyle yaratılmış olduğunun farkına vardı. Örneğin, develer de çöl sıcağına dayanıklı bir şekilde özel olarak yaratılmışlardır... Tolga'nın bu düşüncelerine arkadaşı kutup ayısı son verdi:

Kutup ayısı: Tolgacığım, bizim rengimizin neden beyaz ya da sarımsı bir tonda olduğunu biliyor musun?

Tolga: Bilmiyorum, daha önce bunu hiç düşünmemiştim. Neden?

Kutup ayısı: Bu beyaz rengimiz, yaşadığımız soğuk, buzlu ortamda düşmanlarımızdan korunmamızı sağlar. Bu sayede yüzlerce kilometrelik bembeyaz buzullarla aynı renkte olduğumuz için çok az fark ediliriz.

Tolga: Ne kadar mantıklı... Düşünüyorum da; eğer renginiz bir karga kadar siyah ya da papağanlar gibi renk renk olsaydı o zaman saklanabilmeniz neredeyse imkansız olurdu. Sonuç olarak da birçok tehlikeyle sık sık karşılaşırdınız.

Kutup ayısı: Evet Tolgacığım. İşte böyle üzerinde hiç düşünmediğimiz, görmeye çok alışık olduğumuz öyle çok şey var ki... Oysa Allah herşeyi bir hikmet üzere yaratmıştır.

Tolga Allah'ın kendisine düşünme kabiliyetini vermiş olmasına şükretti. *"Eğer Allah dilemeseydi, ben de bu geçici dünya hayatında Allah'ın üstün ilim ve gücünün farkında olmadan gaflet içinde oyalanıyor olabilirdim."* diye geçirdi içinden.

Tolga kutup ayısı ile yaptığı bu sohbetle düşünerek yaşamanın ne kadar önemli olduğunu anlamıştı. Öğrendiği her yeni bilgi Tolga'nın Allah'a olan sevgisini ve saygısını artırıyordu. Bu nedenle de kutup ayısı hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyordu.

Tolga: Eminim ki burnunuz da bizimkinden iyi koku alıyordur, öyle değil mi?

Kutup ayısı: Evet. Biz kutup ayılarının koku alma duyusu öyle keskindir ki, 1,5 metre kalınlığındaki kar tabakasının altında saklanan bir fok balığının kokusunu bile rahatça algılayabiliriz. Biliyorsun yüce Rabbimiz sadece bizlere değil, tüm canlılara benzer şekilde üstün özellikler vermiştir.

Tolga: Yeryüzündeki her canlıda Allah'ın üstün ilim ve gücünün bir delili olduğunu biliyordum. Yine de bu canlılar hakkında detaylı bilgi edindikçe Allah'ın üstün yaratmasına olan hayranlığım artıyor.

Tolga kutup ayısı ile sohbet etmeye doyamıyordu. Onun hakkında herşeyi öğrenmek istiyordu. Sorularına devam etti:

Tolga: Peki benim bilmediğim başka ne gibi özellikleriniz var acaba?

Kutup ayısı: Biz kutup ayılarının yaz-kış kullandığı ilginç taktikler vardır. Şimdi, bizim bembeyaz tüylerimizle kardan adama benzer halimizi gözünün önüne getir. Sence bembeyaz karların içine uzanmış olsak fark edilir miyiz? Evet! Tabii eğer bu soruya sadece tüylerimizi düşünerek cevap verdiysen, "hayır fark edilmezsiniz" diyebilirsin. Ancak, biz kutup ayılarının siyah renkli burnunu unutma. Bu burun, bizim karlar içinde tamamen kamufle olmamızı engeller. Ama, biz ne yaparız, biliyor musun? Son derece akıllı bir hareketle beyaz renkli ön patilerimizle burnumuzu kapatırız. Böylece renk

farkını ortadan kaldırırız. Karlar içinde tamamen gizlenmiş bir şekilde avımızın bize doğru yaklaşmasını bekleriz.

Tolga: Bu gerçekten çok zekice!

Kutup ayısı: Evet Tolgacığım. Ayı kendisinin beyaz renkte olduğunun ve etrafının da aynı renkte buzullarla kaplı olduğu için kendini kamufle edebileceğinin, yani gizleyebileceğinin farkındadır. Dahası kutup ayısı kamufle olmasına tek engel olan siyah renkteki burnunu kapatması gerektiğini düşünür. Tabii, senin de tahmin edeceğin gibi, kutup ayısının birkaç kere avdan eli boş döndükten sonra, oturup ne yapması gerektiğini düşünürken burnunu kapaması gerektiğini akıl etmesi mümkün değildir! Ayılar yalnızca Allah'ın kendilerine ilham ettiği gibi hareket ederler. Allah onları bu şekilde yaratımıştır. Onlar da, diğer tüm canlılar gibi Allah'ın gözetimi altındadır.

Tolga eve gidince annesine bu sevimli hayvanlar hakkında öğrendiklerini anlatıp, Allah'ın kutup ayılarında tecelli eden üstün yaratış sanatını anlatmaya karar verdi. Sevimli dostuna bu güzel sohbet için teşekkür edip annesinin yanına döndü.

Andolsun, Biz bu Kuran'da, belki öğüt alıp-düşünürler diye, insanlar için her bir örnekten verdik.

(Zümer Suresi, 27)

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "OL" der, o da hemen oluverir.

(Bakara Suresi, 117)

Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru.

(Al-i İmran Suresi, 191)

Ömer ile Balık

Ömer ve babası gün ağarmadan uyanmış, balığa çıkmışlardı. Ömer günün doğuşunu babasıyla beraber balık tutarken seyretmeyi çok seviyordu. Gökyüzü sabahları inanılmaz bir güzellikte oluyordu, güneşin doğuşunu her seyredişinde aynı heyecan kaplıyordu yüreğini...

Babası oltalardaki yemleri tazelerken, Ömer ufak teknelerin kenarına oturmuş denizi seyrediyordu. Birden arkasından gelen bir ses duydu:

Balık: Günaydın küçük dostum!

Ömer: Hey! Sana da günaydın küçük balık! Demek sen de erkenden uyandın ve yüzmeye başladın bile. Hep merak etmişimdir, ben yüzmeyi daha yeni öğrendim, oysa siz balıklar doğar doğmaz yüzebiliyorsunuz. Nasıl başarıyorsunuz bunu?

Balık: Aslını istersen biz balıkların yüzebilmemiz için fazla bir hareket yapmamıza gerek yoktur, bunun için kuyruğumuzu sağa sola sallamamız yeterlidir. İşte suyun içindeki bu rahat hareketlerimiz kıvrak omurgalarımız ve vücutlarımızdaki bazı sistemler sayesinde gerçekleşir.

Ömer: Yüzerken çok fazla enerji harcıyor olmalısınız.

Balık: Çok haklısın. Hem bir düşün, suyun içindeyken mi kolay yürürsün, karadayken mi? İşte biz balıklar, suyun içinde yaşayabilmek, yüzebilmek için özel kas ve omurgalara sahip olarak yaratılmışızdır. Omurgamız bizim dik durmamızı, ayrıca yüzgeçlerimizin ve kaslarımızın kendisine bağlanmasını sağlayacak bir yapıdadır. Eğer böyle olmasaydı suda hareket etmemiz imkansız hale gelirdi. Görüyorsun ya küçük dostum, Allah her canlıyı olduğu gibi biz balıkları da kusursuz bir yaratışla yaratmış, bizlere yaşadığımız ortama en uygun özellikleri vermiştir.

Ömer: Bir de sadece sağa sola yüzmekle kalmayıp bazen suyun derinliklerine kadar inebiliyorsunuz ya bunu nasıl yapıyorsunuz?

Balık: Bu hareketi de yine Allah'ın biz balıklara verdiği başka bir vücut sistemi sayesinde yaparız. Biz balıkların vücutlarında hava keseleri vardır. Bu keseleri hava ile doldurarak derinlere inebilir veya havayı boşaltarak su yüzeyine doğru çıkışa geçebiliriz. Tabii Allah'ın dilemesi dışında bizler bu özellikleri kendi kendimize oluşturmaya asla güç yetiremezdik.

Babası teknenin arkasında işlere dalmışken Ömer balıkla sohbetine devam etti:

Ömer: Çok kalabalık yerlerde olduğumu düşünüyorum da, herkesin aynı anda sağa sola hareket etmesi gerekse, hem de etraf zifiri karanlık olsa, hiç kimsenin birbirine çarpmadan kımıldaması mümkün olmazdı. Peki insanların başaramadığı bu hareketi siz balıklar nasıl başarıyorsunuz?

Balık: Etrafa çarpmadan hareket edebilmek için etrafı görmen gerekir. Oysa biz balıklar böyle bir algılama sistemine ihtiyaç duymayız. Bizim "yanal çizgi" diye adlandırılan mükemmel bir duyu sistemimiz vardır. Dışarıda olabilecek en küçük bir basınç değişimi, su dalgalanması,akıntı şiddeti hemen yanal çizgilerimiz sayesinde saptanır. Bu sayede titreşimleri hissedip, bir düşmanın veya engelin varlığını onu görmeden anlayabiliriz. Bu yanal çizgilerimiz özellikle yakındaki düşük frekanslı titreşimlere duyarlıdırlar. Mesela kıyıdaki adımları veya suya düşen herhangi bir cismi hemen fark eder ve buna göre önlem alırız.

Ömer: Şimdi anlıyorum. Ben suyun dışında şarkı söyleyebilir veya radyo dinleyebilirim, bundan rahatsız olmuyorsunuz ama suda yarattığım en ufak bir titreşimde, mesela iskeleyi salladığımda ya da denize bir taş attığımda, hepiniz kayboluyorsunuz!

Balık: Evet Ömerciğim, yanal çizgi adı verilen duyu sistemimiz gerçekten çok kompleks bir yapıdadır. Böyle bir sistemin rastgele tesadüflerle, zaman içinde aşama aşama oluşması elbette mümkün değildir. Bu sistemdeki bütün özelliklerin aynı anda

oluşmuş olması gerekmektedir. İşte bu sistem Allah'ın aklının ve sanatının eserlerinden biridir.

Ömer balığa biraz daha yakından bakınca onun göz kapakları olmadığını fark etti; şaşkınlıkla sordu:

Ömer: Aaaa, senin göz kapakların yok. Peki gözünü nasıl koruyorsun?

Balık: Haklısın, biz balıklarda insanlardaki gibi göz kapakları yoktur. Biz dünyaya gözlerimizin üstünü kaplayan şeffaf bir örtü arkasından bakarız. Bu perdeyi dalgıçların sualtı gözlüklerine benzetebilirsin. Çoğu zaman oldukça yakınımızdaki nesneleri görmemiz gerektiğinden gözlerimiz de bu ihtiyaca göre yaratılmıştır. Gözlerimiz yakın planı görmeye ayarlıdır. Uzağa bakmak istediğinde ise, bütün lens (mercek) sistemi gözün içindeki özel bir kas mekanizmasıyla arkaya doğru çekilir. İşte biz balıkların minicik gözleri bile aslında böyle karmaşık bir yapıya sahiptir. Şüphesiz bu, Allah'ın üstün yaratışının delillerinden biridir.

Ömer'in aklına geçen gün televizyonda izlediği bir belgesel geldi. Orada farklı renk ve şekillerde bir sürü balık görmüştü. Bütün bu balıkların muhteşem renkleri ve olağanüstü özellikleriyle Allah'ın üstün yaratışını çok güzel kanıtladıklarını düşündü. Balık bu küçük, akıllı dostuna kendisi hakkında bilgiler vermeye devam etti:

Balık: Biliyor musun? Küçük dostum, biz balıkların pek çoğunun vücutları oldukça dayanıklı bir deri ile kaplanmıştır.

Ömer: Evet, pul pul bir deriniz var, bunu görmüştüm. Ama pek de kalın görünmüyor...

Balık: Bu deri alt ve üst olmak üzere iki tabakadan oluşur. Üst deri içerisinde, suyun içindeki hareketimiz esnasında sürtünmeyi en alt düzeye indirmeye yarayan "mukus" adlı maddeyi salgılayan bezler bulunur. Bu sayede bizler daha hızlı hareket edebiliriz. Ayrıca bu kayganlık özelliğimizle düşmanlarımız tarafından yakalanmamız da oldukça zorlaşır. Hem bu mukusun bir başka özelliği ise bizi hastalıklara karşı korumasıdır.

Ömer: Evet, bir kere babamın kovasında duran balıkları elimle tutmaya kalkmıştım ama hemen elimden kayıvermişlerdi!

Balık: Derimizin özellikleri bununla da bitmez. Üst derimizde keratin benzeri özel bir tabaka daha vardır. Keratin, derinin alt kısmındaki yaşlı hücrelerin besin ve oksijen kaynaklarından uzaklaşarak ölmeleriyle oluşan sert ve dayanıklı bir maddedir.

İşte keratinden oluşan bu tabaka da suyun vücuda girmesini engelleyerek, bizim iç ve dış basıncı dengelememize yarar. Eğer bu tabaka olmasaydı su vücudumuza girecek, basınç dengemiz bozulacak ve hemen ölecektik.

Ömer: Demek üzerinde kimsenin fazla düşünmediği bir balığın derisi bile ne kadar önemli özelliklere sahipmiş.

Balık: Haklısın. İşte Ömerciğim, gördüğün gibi balıkların sahip oldukları bütün özellikleri onlara veren, evrendeki herşeyi yaratan Allah'tır. Allah bütün canlıların ihtiyaçlarından haberdar olandır.

Ömer teknenin arkasından babasının seslendiğini duydu:

Ömer’in babası: Haydi Ömer, eve dönme vakti!

Ömer: Verdiğin tüm bilgiler için çok teşekkürler balık kardeş. Sizi her görüşümde Allah’ın üstün yaratışını bir kez daha hatırlayıp Rabbimiz'e verdiği tüm nimetler için şükredeceğim.

DENİZALTININ RENKLİ CANLILARI

BALIKLAR SUDA NASIL NEFES ALIRLAR?

Balıkların solunum sistemleri tüm canlılardan farklıdır. İnsanlar nefes almak için buruna sahip iken, balıklar ise nefes almak için solungaçlara sahiptir. Bunlarla suyun içindeki oksijeni kullanırlar. Sürekli olarak ağızlarından içeri alınan su, solungaç yaylarının üstünden arkaya doğru geçer. Solungaçtaki kılcal damarlar sudaki çözünmüş oksijeni alıp, vücuttaki karbondioksiti suya bırakırlar. Balıkların çoğunda burun delikleri vardır, ama bunları solumak için hiçbir zaman kullanmazlar. Burun delikleri minik keseciklere açılır ve balık bunlara dolan sudan kokuyu alır. Mesela köpekbalıkları avlarını kokularından bulurlar.

KEREM İLE TOLGA

Kerem ile Tolga çok iyi arkadaşlardı. Kerem'in babaannesi Tolgalarla aynı mahallede oturuyordu. Kerem yarı yıl tatilinde ve yaz tatilinin bir bölümünde babaannesine geldiği için her sene birlikte çok uzun bir zaman geçiriyorlardı.

Okulun ilk dönemi bitmiş, herkes karnelerini almış, tatilin tadını çıkarmaya başlamışlardı. Ama havalar çok soğuk olduğu için tatilin ilk günlerinde dışarıya pek çıkamamışlardı. Yine de arada bir dışarıya çıkıp arkadaşlarıyla görüşüyor, kısa da olsa oynuyorlardı. Bazen de bir arkadaşlarının evinde toplanıp sohbet ediyor, annelerinin hazırladığı kekleri, kurabiyeleri yiyorlardı.

Fakat yaklaşık bir hafta geçmesine rağmen Tolga Kerem'i göremiyordu. Diğer arkadaşlarına sordu. Onlar da okul tatil olduğundan beri Kerem'i hiç görmediklerini söylediler. Tolga, "herhalde havalar çok soğuk olduğu için çıkmıyor, ama kar yağarsa mutlaka çıkar çünkü Kerem karda oynamayı çok sever" diye düşündü. Sonra Kerem'i telefonla aramaya karar verdi.

Eve gider gitmez hemen telefona koşup Kerem'in babaannesinin evini ardı. Telefonu babaannesi açtı. Tolga'yı hemen tanıdı.

Tolga: Okullar kapandığından beri Kerem'i göremedim. Merak ettim, yarın onu görmeye geleceğim ama gelmeden önce telefonla aramayı düşündüm.

Babaannesi Kerem'in hastalandığını, bu yüzden kendisinin yanına gelemediğini, çok ağır bir grip geçirdiği için tatili yatıp dinlenerek geçirmesi gerektiğini söyledi. Ayrıca telefonunu verebilirim, eğer ararsan çok memnun olur dedi.

Tolga telefon numarasını alıp hiç vakit geçirmeden Kerem'i aradı.

Telefonu açan annesi “Kerem bak arkadaşın Tolga arıyor” diyerek telefonu odasında yatmakta olan Kerem'e verdi.

Kerem sevinçle telefonu aldı. Tolga'ya "aradığın için çok memnun oldum, çok sevindim" dedi.

Tolga tatilde onu göremediği için çok merak ettiğini, birkaç gün bekleyip sonunda aradığını, babaannesinden hasta olduğunu öğrendiğinde çok üzüldüğünü söyledi.

Kerem de ona tatilin ilk günlerinde ağır bir gribe yakalandığını, doktorun iyice iyileşmeden bir yere gitme yatarak dinlen demesi üzerine de evde kaldığını, tatilini böyle geçirmek zorunda olduğunu anlattı.

Tolga, "geçmiş olsun, çok üzüldüm. İnşaAllah kısa zamanda iyileşirsin" dedi. Mahalledeki arkadaşlarının da onu merak ettiklerini söyledi. Onu rahatsız edebileceğini düşünerek telefonu fazla uzatmak istemedi.

Kerem de "aradığın için çok sevindim, arkadaşlara selam söyle, tekrar aramayı unutma" dedi.

Tolga tekrar geçmiş olsun diyerek telefonu kapadı. Arkadaşının hastalanmasına, tatili böyle geçirecek olmasına çok üzülmüştü.

Tolga'nın bu durumunu gören annesi merak edip ne olduğunu sordu. Tolga arkadaşının durumunu anlattı. Tatilini böyle geçirecek olmasına kim bilir ne kadar çok sıkılıyordur, acaba onun için daha başka ne yapabilirim dedi.

Annesi: Çok uzak bir yerde oturmuyorlar, onu ziyarete gidebiliriz. Kerem'in annesi benim eski arkadaşım, uzun zamandır görmemiştim, hem onu da görmüş olurum.

Tolga: Çok iyi olur anneciğim, ne zaman gidebiliriz.

Annesi: Kerem'e telefon edip ne zaman uygun olduğunu sor.

Sabah olunca Tolga erkenden Kerem'i aradı. Annesiyle beraber onu görmeye gelmek istediklerini, ne zaman uygun olabileceğini sordu.

Tolga buna çok sevindiğini, annesinin de çok sevineceğini, hemen yarın onları beklediğini söyledi.

Tolga ve annesi ertesi gün erkenden yola çıktılar. Birkaç saatlik yolculuktan sonra Kerem'in evine vardılar. Kerem'in annesi onları sevinçle karşıladı: Geleceğinizi öğrenince çok sevindim. Gelmekle çok iyi ettiniz dedi.

Hep beraber Kerem'in yanına gittiler. Kerem yatağında onları sevinçle karşıladı. Durumunu sorup biraz sohbet ettikten sonra anneleri onları başbaşa bırakıp içeri geçtiler.

Bu arada Tolga'nın dikkatini bir şey çekmişti. Kerem ağır bir hastalık yaşamasına ve tatilini bu şekilde yatarak geçirecek olmasına rağmen oldukça neşeliydi. Durumundan hiç şikayetçi gözükmüyordu.

Dayanamayıp sordu: Seni çok sıkılmış ve üzgün bir halde bulacağımı düşünüyordum. Ben olsam tatilimi böyle geçirecek olmam bütün neşemi kaçırırdı. Ama görüyorum ki sen oldukça neşelisin, bu durumdan hiç şikayetçi görünmüyorsun.

Kerem: Haklısın dedi. Ben de hastalığımın ilk günlerinde bunları düşünüp çok sıkılıyordum. Üzüntümden zaman zaman ağladığım bile oluyordu. O günlerde beni ziyarete gelen teyzemin oğlu Selim beni bu durumda görünce çok üzülmüş. Birkaç gün

sonra biraz iyileştiğimde beni tekrar ziyarete geldi. Yanında bir kitap getirmişti, kitabı henüz okuyup bitirmediğini, bitirince bana verebileceğini ama okuduğu bölümü bana da okumak istediğini söyledi.

Memnun olacağımı söyleyince o bölümü bana da okudu. Kitapta Allah'ın herşeyi belli bir amaçla yarattığı, insanlara ilk başta kötü gibi gelen şeylerde aslında birçok fayda olduğu anlatılıyordu. Allah'a inanan ve O'na güvenen insanların herşeyde mutlaka bir hayır olduğunu bilerek hareket etmeleri gerektiğini söylüyordu.

Bununla ilgili birçok örnek verilmişti. Bu örneklerden biri de hastalık idi. Anlatılanlardan çok etkilendim. Kitapta yazdığı gibi gerçekten en basit bir hastalık gibi görünen grip bile insanın ne kadar aciz bir varlık olduğunu gösteriyor. Gribe gözle görülmesi mümkün olmayan bir virüs neden oluyor. Ancak bu küçücük canlı insanı güçten düşürüp bitkinleştiriyor. Yürüyemeyecek, hatta konuşamayacak hale getiriyor. İnsan yatıp iyileşmeyi beklemekten başka bir şey yapamıyor.

Tolga: Haklısın. İnsan o durumda yemek yiyip, ilaçlarını alıp beklemekten başka bir şey yapamıyor.

Kerem anlatmaya devam etti:

Kerem: Hastalanınca sağlıklı olmanın ne kadar büyük bir nimet olduğu anlaşılıyor. İnsan sağlıklıyken, rahatça dolaşıp koşup oynadığı zamanlar, hasta halini düşünüp Allah'a çok şükretmeli. Sabah kalktığında yürümek, koşabilmek, kimseden yardım almadan her an her istediğini yapabilmek Allah'ın çok büyük bir lütfu. Kitapta yazdığı gibi Allah hastalığı yaratarak insanın bunları düşünüp farkına varmasını sağlıyor.

Tolga: Evet bu anlattıkların çok doğru.

Kerem: İşte bunları düşününce bende üzülmeyi bıraktım. Yavaş yavaş iyileşmeye başladığım için çok seviniyorum. InşaAllah okul açılana kadar tamamen iyileşirim. O zaman sağlıklı olmaktan, koşup oynamaktan çok daha büyük zevk alacağım.

Bu sırada Tolga'nın annesi içeri girip gitme vaktinin geldiğini söyledi.

Tolga: O kitabı ben de okumak istiyorum. Acaba bitirince bana da gönderir misin.

Kerem: Tabii, bitirir bitirmez hemen gönderirim.

Eve dönerlerken Tolga Kerem'in anlattıklarını tekrar düşündü. Onu mutlu görmek ve anlattıklarını dinlemek çok hoşuna gitmişti. İçinden; "Sağlıklı olmak gerçekten çok büyük bir nimet, döndüğümde bunları arkadaşlarıma da anlatacağım" dedi.

EK BÖLÜM: EVRİM YALANI

Kitabın bu bölümünde Allah'ın varlığını kabul etmeyen, "herşey kendi kendine oluştu" diye mantık dışı iddialar öne süren evrimcilerden söz edeceğiz. Bu insanlar hep yalan söyleyerek insanları yanıltmaya çalışırlar.

Ancak bir insan yalan söylediğinde yalanı bir süre sonra ortaya çıkar. Eğer karşısındaki akıllı biriyse onun yalan söylediğini hemen anlar. Evrimciler de yalan söyledikleri için bir sürü açık vermektedirler. İlerleyen sayfalarda onların söylediklerinin ne kadar mantıksız olduğunu, yalanlarının nasıl ortaya çıktığını hep birlikte göreceğiz...

EVRİM TEORİSİ NEDİR?

Allah'ın varlığına inanmayan insanların öne sürdükleri sapkın iddialardan biri "evrim teorisi" dir. Evrim teorisini ortaya atan kişi, günümüzden yaklaşık 150 yıl önce yaşamış olan Charles Darwin'dir. Darwin'in mantık dışı teorisine göre, herşey tesadüfen ve kendi kendine meydana gelmişti. Darwin farklı canlı türlerinin değişerek birbirlerine dönüştüklerini ve böyle meydana geldiklerini zannediyordu. Örneğin Darwin'e göre balıklar bir gün tesadüfen bir sürüngene dönüşmüşlerdi. Bir gün bir tesadüf daha olmuş ve bir sürüngen uçmaya başlamış böylece kuşlar oluşmuştu. İnsanlar ise maymunlardan oluşmuşlardı. Yani Darwin'e göre insanın atası bir maymundu. Elbette bunların hiçbiri doğru değildir. Tek doğru ve gerçek olan evreni, dünyayı, tüm canlıları ve bizi Allah'ın yarattığıdır. Başta Darwin olmak üzere bunun aksini iddia edenler ise büyük bir yalan söylemektedirler. Gelin, Darwin'in ortaya attığı yalanın ne kadar saçma olduğunu daha yakından inceleyelim.

Canlı ve cansız tüm maddeleri oluşturan en küçük parça atomlardır. Bu, çevrenizdeki herşey gibi sizin de aslında milyonlarca atomun biraraya gelmesinden oluşuyor olmanız demektir.

Evrimciler, yani Darwin'e inananlar ise atomların kendi kendilerine tesadüfen karar alıp, biraraya geldiklerini ve böylece canlıları oluşturduklarını söylerler. Bu akıl dışı inanışa göre bir gün şiddetli bir rüzgar veya bir kasırga çıktı ve bu atomlar yanyana gelip birleştiler. Darwin'in yalanına göre sonra bu atomlar birleşerek hücreleri oluşturdular. Biliyorsunuz ki her canlı hücrelerden oluşur. Hücreler de biraraya gelerek bizim gözlerimizi, kulaklarımızı, kanımızı, kalbimizi kısacası bütün vücudumuzu meydana getirirler.

Ancak şunu unutmamak gerekir ki, hücreler çok karmaşıklardır. Bir hücrenin içinde yüzlerce farklı küçük organel vardır. Hücreyi çok büyük bir fabrikaya benzetebiliriz. Malzeme üretenler, üretilen malzemeleri taşıyan araçlar, giriş ve çıkış kapıları, üretim merkezleri, mesaj getirip götürenler, enerji merkezleri... Peki bir

fabrikanın taşların, toprağın, suyun tesadüfler sonucunda biraraya gelmesiyle, örneğin çıkan bir fırtınadan sonra, kendi kendine meydana gelmesi mümkün müdür? Tabi ki hayır. Herkes böyle bir iddiaya güler. Ama evrimciler "hücre tesadüfen oluştu" diyerek en az bunun kadar saçma bir şey söylemiş olurlar.

Öyle ise evrimcilere bir deney yaptıralım!

Evrimciler büyük bir varil alsınlar. Bu varilin içine istedikleri bütün atomları koysunlar. Bundan başka varilin içine ne koymak istiyorlarsa eklesinler. Bir canlının oluşması için gereken bütün malzemeleri doldursunlar. Sonra da bu varili isterlerse ısıtsınlar, isterlerse elektrik versinler. Ne istiyorlarsa yapmaları serbest olsun. Milyarlarca yıl da varilin başında nöbet tutsunlar. (Ömürleri yetmeyeceği için bu nöbeti nesilden nesile devredebilirler).

Bunun sonucunda ne olur?

Sizce bu varilin içinden kuzular, menekşeler, kirazlar, tavşanlar, arılar, karpuzlar, kediler, köpekler, sincaplar, güller, erikler, çilekler, balıklar, filler, zürafalar, aslanlar çıkar mı? Bu varilin içinden sizin gibi düşünen, sevinen, heyecanlanan, müzik duyunca hoşuna giden, kitap okuyabilen, ailesini arkadaşlarını seven bir insan çıkabilir mi? Elbette çıkamaz. O varilin içinden varilin başında bekleyen evrimci profesörlerden tek biri bile çıkamaz. Hatta değil bir profesör, o profesörün trilyonlarca hücresinden tek bir tanesi bile çıkamaz.

Atomlar cansızdır. Cansız maddeler birleşip canlı, gülen, sevinen, düşünen bir varlık oluşturamazlar. O varilin içinden canlı hiçbir varlık çıkmaz. Bu imkansızdır. Çünkü canlılar cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelmeleriyle oluşamaz. Canlıları Allah yaratmıştır. Hiçbir şey yokken, Allah insanı, dağları, gölleri, kuzuları, aslanları, çiçekleri ,etrafımızda gördüğümüz veya göremediğimiz tüm varlıkları yoktan yaratmıştır.

EVRİMCİLERE GÖRE CANLILAR NASIL EVRİMLEŞİRLER?

Tüm canlı türlerini Allah yaratmıştır ve hiçbir canlının bir diğerinden türemesi mümkün değildir. Çünkü her canlı türü çok farklı özelliklere sahiptir. Kuşlarla, kediler birbirlerine benzemezler ya da atlarla balıklar, kaplanlarla kelebekler...

Evrim teorisinin yalanlarına göreyse, canlılar zamanla evrimleşmiş, yani gelişip farklı özellikler kazanarak başka bir canlıya dönüşmüşlerdir. Örnek olarak kuşlar hakkında evrimcilerin masallarına bir göz atalım. Kaplumbağaları, kertenkeleleri, yılanları kısacası sürüngenleri hepiniz tanırsınız. Bu canlı türü evrimcilere göre tesadüfen değişmiş ve kuşlara dönüşmüştür. Evrimciler işte böyle saçma bir iddiaya

inanırlar. Peki sürüngenleri etkilediğini ve değişmelerini sağladığını iddia ettikleri olaylar nelerdir?

Evrimciler "mutasyon" ve "doğal seleksiyon" adını verdikleri iki ayrı olayın birarada meydana gelmesiyle evrimin gerçekleştiğine inanırlar. Ancak bu çok mantıksız bir inançtır ve bilimsel hiçbir delili yoktur. Neden mi? Birlikte inceleyelim.

Doğal Seleksiyon Nedir?

Doğal seleksiyonun en basit anlamı şudur: Canlılar arasında güçlü olanlar yaşamlarını devam ettirebilirler, güçsüzler ise hemen yok olurlar. Bunu şöyle bir örnekle açıklayalım: Sık sık vahşi hayvanların saldırdığı bir geyik sürüsü düşünün. Bu durumda geyikler hızla kaçacaklardır ve en hızlı koşan, en çevik geyiklerse kurtulacaklardır. Zaman içerisinde zayıf ve çelimsiz geyikler hep vahşi hayvanlar tarafından avlandıkları için tamamen ortadan kaybolacaklardır. Geriye sadece sağlıklı ve güçlü geyikler kalacaktır. Sonuç olarak geyik sürüsü bir süre sonra hep güçlü geyiklerden oluşacaktır.

Buraya kadar anlatılanlar doğrudur. Fakat bunun evrimle hiçbir ilgisi yoktur. Buna rağmen evrimciler, "bu geyik sürüsü gelişe gelişe sonunda başka bir canlıya dönüşür; örneğin geyikler zürafa olur" demektedirler. İşte bu yanlıştır. Çünkü hiçbir geyik daha hızlı koştuğu için başka bir canlıya örneğin bir aslana veya bir zürafaya dönüşemez. Böyle bir şey sadece masallarda olur.

Hepiniz kurbağa prens masalını bilirsiniz. Bir masalda bir kurbağa prense dönüşebilir. Ama gerçek yaşamda bir geyiğin aslana veya başka bir canlıya dönüşmesi tabi ki imkansızdır. Ne var ki evrimciler, böyle bir masala inanırlar.

Mutasyon ne demektir?

Mutasyon bir canlının vücudunda meydana gelen olumsuz yöndeki değişikliklerdir. Mutasyonlar radyasyon, kimyasal maddeler gibi etkenlerle oluşur. Radyasyonun veya kimyasal maddelerin canlılar üzerindeki etkileri her zaman zararlıdır. Örneğin günümüzden yaklaşık 55 yıl önce II. Dünya Savaşı'nda Japonya'nın Hiroşima kentine atom bombası atılmıştı. Atom bombası, atıldığı yerin çevresine radyasyon yaydı ve bu, insanlara çok büyük zararlar verdi. İnsanların birçoğunun ölmesine veya ciddi şekilde hastalanmalarına neden oldu. Hatta insanların vücutlarındaki bazı sistemleri bozduğu için bu insanların ileride doğan çocukları da hasta veya sakat doğdular.

Buna benzer bir olay 1986 yılında da Rusya'nın Çernobil kentinde gerçekleşti. Çernobil'de bir nükleer santralda patlama meydana gelmiş ve bu yüzden tüm kente ve çevresine radyasyon yayılmıştı. Aynı Japonya'da olduğu gibi, orada yaşayan insanlar ve onların sonradan doğan çocukları, radyasyonun sebep olduğu mutasyonlar nedeniyle sakat kaldılar veya öldüler.

İşte evrimciler böyle zararlı bir olay hakkında şunları iddia ederler: Örneğin bir balık bir gün bir mutasyon geçirir yani Japonya'daki insanlar gibi radyasyon benzeri bir olayla karşılaşır. Bu mutasyon sonucunda balığın vücudunda bazı değişiklikler olur ve

balık bir gün karşınıza timsah olarak çıkar. Elbette bu çok saçma bir iddiadır. Çünkü yukarıda da bahsettiğimiz gibi mutasyonlar canlılara hemen her zaman zarar verirler. Onları ya sakat bırakır ya da hasta ederler. Eğer mutasyonlar faydalı olsalardı, Çernobil'de radyasyon sızıntısı olduğunda evrimleşip daha gelişmiş bir canlı olmak için herkes oraya giderdi. Halbuki herkes Çernobil'den kaçmıştır. Üstelik Çernobil'in olumsuz etkileri hala sürmektedir.

Evrimcilerin bu iddiasını şöyle bir örneğe benzetebiliriz. Elinize bir balta alsanız ve renksiz bir televizyona vurmaya başlasanız, bu televizyonu renkli bir televizyona dönüştürebilir misiniz? Elbette ki hayır. Baltayla televizyona rastgele vurduğunuzda paramparça olmuş bir televizyonunuz olur. İşte aynı, baltayla rastgele vurmak gibi, mutasyonlar da canlılara sadece zarar verirler. Yani evrimcilerin söyledikleri gibi bir canlıyı daha iyi duruma getirmezler.

EVRİMCİLERİN BİR TÜRLÜ BULAMADIKLARI FOSİLLER

Bazı canlılar öldükleri zaman arkalarında izlerini bırakırlar ve bu izleri yani kalıntıları milyonlarca yıl hiç bozulmadan kalabilir. Ancak bunun olabilmesi için o canlının hava ile temasının aniden kesilmesi gerekir. Örneğin bir kuş yerde dururken üzerine aniden bir kum yığını gelse ve orada kuş ölse, bu kuşun kalıntıları günümüze kadar gelebilir. Veya ağaçlardan akan amber denen sıvılar vardır. Bazen bu amber bir böceğin üzerine akar ve böcek bu amberin içinde ölür. Böylece sertleşerek milyonlarca yıl hiç bozulmadan günümüze kadar gelebilir. Biz de böylece çok eskiden yaşamış olan canlılar hakkında bilgi edinebiliriz. İşte canlılardan kalan bu kalıntılara "fosil" denir.

"Ara tür" fosilleri ne demektir?

Evrimcilerin uydurdukları yalanların en önemlilerinden biri ara türlerdir. Bazı evrimci kitaplarda ara türlere "ara geçiş formu" da denilir. Evrimciler bildiğiniz gibi canlıların birbirlerinden meydana geldiklerini söylerler. Yani onların saçma iddialarına göre ilk canlı tesadüfen meydana gelmiştir. Sonra zaman içinde o canlı başka bir canlıya, o da başka birine dönüşmüş ve bu böylece sürmüştür. Örneğin evrimcilere göre balıklar deniz yıldızları gibi canlılardan türemişlerdir. Yani bir deniz yıldızı bir gün mutasyonlar sonucunda önce bir kolunu kaybetmiştir, sonra milyonlarca yıl içinde diğer kollarını kaybetmiş ve bu kollarının kimi kendiliğinden yüzgece dönüşmüştür. Bu arada yine bir deniz yıldızının balığa dönüşmesi için gerekli olan değişiklikler meydana gelmiştir. (Böyle bir şeyin olması asla mümkün değildir ama biz bu iddianın ne kadar saçma olduğunun anlaşılması için bu şekilde anlatıyoruz.) Dolayısıyla evrimci masala göre, bir deniz yıldızı balığa dönüşürken birçok geçiş aşaması yaşamalıdır.

İşte aradaki geçiş aşaması olan bu hayali canlılara evrimde ara tür denir. Yine evrimin mantıksız iddialarına göre bunların hep yarım organlı canlılar olması lazımdır. Örneğin bir balık bir sürüngene dönüşürken arada oluşan türlerin yarım ayakları, yarım yüzgeçleri, yarım akciğerleri, yarım solungaçları olması gerekir. Unutulmamalıdır ki geçmişte böyle garip canlılar yaşadılarsa bizim onların kalıntılarını yani fosillerini mutlaka bulmamız gerekir. Ancak ne ilginçtir ki, bugüne kadar evrimcilerin var olduğunu iddia ettikleri bu ara tür fosillerinden hiç bulunamamıştır.

Bugüne kadar yeryüzünde pek çok fosil bulunmuştur ama bunların hiçbiri evrimcilerin iddia ettikleri "ara tür"lerden değildir. Bu da bize şunu göstermektedir: Canlılar birbirlerinden türememişlerdir. Hepsi eksiksiz ve kusursuz bir biçimde, bugünkü yaşayan örneklerinden hiçbir farkları ve eksiklikleri olmadan bir anda oluşmuşlardır. Yani hepsini Allah yaratmıştır.

KAMBRİYEN DÖNEMİNDE NELER OLDU?

En eski canlı fosilleri, Kambriyen dönemi olarak bilinen ve günümüzden tam 500 milyon yıl önce yaşanan bir dönemden kalmadır. Bunlar salyangoz, solucan ve deniz yıldızı gibi canlılara aittir. Kambriyen döneminde yaşamış olan canlılar da bize evrim teorisinin yanlış olduğunu gösteren delillerdendir. Nasıl mı?

Kambriyen dönemindeki bu canlılar da diğer tüm canlılar gibi birdenbire ortaya çıkmışlardır. Bu canlıların birdenbire ortaya çıkmaları Allah'ın onları bir anda yarattıklarını gösterir. Eğer evrimcilerin iddia ettikleri gibi olsaydı, bu canlıların da, kendilerinden daha ilkel atalardan yavaş yavaş evrimleşerek o hale gelmiş olmaları gerekirdi. Fakat, bu canlıların kendilerinden önce yaşamış hiçbir ataları, ara geçiş türleri yoktur. Fosil kayıtlarında böyle canlılara hiç rastlanmamıştır. Fosiller bize göstermektedir ki Kambriyen döneminde ortaya çıkan bu canlılar, tüm diğer canlılar gibi birdenbire ve eksiksiz olarak ortaya çıkmışlardır. Bu da, onları Allah'ın yarattığının en açık delilidir.

Ayrıca Kambriyen döneminde yaşamış olan bu canlıların çok önemli özellikleri vardı. Örneğin o dönemde yaşayan ama sonra soyu tükendiği için bugün bizim göremediğimiz Trilobit isimli canlının çok karmaşık ve mükemmel yapıda gözleri vardı. Trilobit gözü yüzlerce petekten oluşuyordu ve bu yüzlerce petek onun çok iyi görmesini sağlıyordu. Böyle mükemmel organlara sahip canlıların ise, tesadüflerin yardımı ile kendiliğinden ortaya çıkmasının mümkün olmayacağı açıktır.

BALIKLARIN SÜRÜNGENE DÖNÜŞTÜKLERİ YALANI

Evrimciler, sürüngenlerin balıklardan oluştuklarını söylerler. Onlara göre balıklar bir gün denizlerde yiyecek azalınca karaya çıkmaya karar vermişler ve sonra karada

yaşayabilmek için sürüngenlere dönüşmüşlerdir. Gördüğünüz gibi bu çok komik bir iddiadır. Çünkü karaya çıkan bir balığa ne olacağını herkes çok iyi bilir: Balık ölür!

Siz hiç balık tutmaya gitmiş miydiniz? Bir düşünün! Bir balık oltanıza takılsa, sonra onu alıp kurtarsanız ve evinizin bahçesine koysanız ne olur? Biraz önce de söylediğimiz gibi bu balık kısa sürede ölür. Bir gün çok balık tutsanız ve bunların hepsini bahçenize götürüp koysanız ne olur? Değişen bir şey olmaz ve tüm balıklar ölür.

İşte evrimciler bunu kabul etmezler. Derler ki bu balıklardan biri bahçede ölümü beklerken aniden değişime uğradı ve bir sürüngen oldu ve yaşamaya devam etti! Asla böyle bir şey mümkün değildir!

Çünkü bir balığın karada yaşayan hayvanlardan çok farkı vardır ve bunların hiçbiri tesadüfen bir anda oluşamaz. Bir balığın karada yaşamak için ihtiyaç duyacağı şeylerden birkaçını şöyle sıralayabiliriz:

1. Balıklar suda yaşadıkları için solungaçları ile nefes alıp verirler. Ancak karada solungaçları ile yaşayamaz ve ölürler. Bunun için bir akciğere sahip olmaları gerekir. Peki diyelim ki bir balık karaya çıkmaya karar verdi. Kendisine bir akciğer nereden bulacaktır? Üstelik akciğer gibi bir organın varlığından haberi bile yoktur.

2. Balıkların bizim gibi bir böbrek sistemleri yoktur. Ancak karada yaşayabilmeleri için böyle bir sisteme ihtiyaçları vardır. Karaya çıkmaya karar verdiğinde, balığın bir yerlerden kendine bir de böbrek bulamayacağı çok açıktır.

3. Balıkların ayakları yoktur. Bu yüzden karaya çıktıklarında yürüyemezler. Acaba karaya çıkmayı ilk başaran balık bu ayağı nasıl bulmuştur? Böyle bir şey imkansız olduğuna göre evrimcilerin bu konuda da yalan söyledikleri ortaya çıkmaktadır.

Bunlar bir balığın karada yaşayabilmesi için sahip olması gereken yüzlerce özellikten sadece üç tanesidir.

Coelecanth isimli balık hakkında

Evrimciler yıllarca Coelecanth (sölekant) isimli bir balığı karaya çıkmak üzere olan bir ara tür olarak tanıttılar. Bütün kitaplarında, dergilerinde bu balığı evrimin delili gibi gösterdiler. Coelecanth'ın soyu tükenmiş bir balık olduğunu yani günümüzde yaşamadığını zannediyorlardı. Bu yüzden bu balığın fosiline bakarak bir sürü yalan uydurdular.

Ancak bir gün bir balıkçı denizde avlanırken bu balıktan yakaladı. Sonra bu balıktan birçok kez daha yakalandı. Ve görüldü ki Coelecanth normal bir balıktı. Hiç de evrimci masallarında iddia edildiği gibi karaya çıkmaya hazırlanmıyordu. Evrimciler Coelacanth'ın fosiline bakıp "bu balık sığ sularda yüzüyordu, yani karaya çok yakındı, neredeyse karaya çıkacaktı" demekteydiler. Halbuki Coelecanth, sığ sularda değil, çok derin sularda yaşıyordu. Yani Coelecanth evrimcilerin söylediği gibi bir ara tür değildi. Günümüzde de yaşayan gerçek bir balıktı. Evrimcilerin bunun gibi daha birçok yalanları da ortaya çıkmıştır.

KUŞLARIN EVRİMİ İDDİASI BİR YALANDIR

Evrimcilerin çok saçma iddialarından biri de kuşların nasıl oluştuğu ile ilgilidir. Evrimcilerin söyledikleri bir hikayeye göre ağaçlarda yaşayan sürüngenler, zamanla daldan dala atlamaya başlamışlar ve sonunda da kanatlanmışlardı. Yine bir başka hikayeye göre bu kez bazı sürüngenler sinek avlamak için ön kollarını çırpa çırpa koşarlarken ön kolları kanatlara dönüşmüştü.

Bir dinozorun koşarken kanadının çıktığına inanmak çok komik değil mi? Böyle şeyler ancak masallarda, çizgi filmlerde olur.

Üstelik çok önemli bir konu daha var. Evrimciler koskoca dinozorun sinek yakalamaya çalışırken kanatlarının çıktığını söylüyorlar. Peki ama sizce sinek nasıl uçuyor? Onun kanatları nereden gelmiş? Koskocaman bir dinozorun nasıl uçtuğunu açıklamaya çalışacaklarına, küçücük bir sineğin nasıl uçabildiğini açıklamaları gerekmez miydi? Elbette ki gerekirdi...

Ancak evrimciler bunu hiç açıklayamıyorlar. Çünkü sinek dünyadaki en iyi uçan canlılardan biri. Saniyede 500-1000 kere kanatlarını çırpabiliyor. Ve bildiğiniz gibi son derece çevik bir şekilde istediği yönde hareket edebiliyor. Evrimciler ne kadar yalan söylerlerse söylesinler kuşların kanatlarının nasıl oluştuğunu açıklayamazlar. Çünkü doğrusu şudur: Kuşları da, sinekleri de kanatları ve uçma yetenekleri ile birlikte Allah yaratmıştır.

Evrimcilerin ara tür dedikleri Archaeopteryx (arkeopteriks) aslında tam bir kuştur!

Sürüngenlerle kuşlar arasındaki yüzlerce farktan birkaçını şöyle sıralayabiliriz:

1. Kuşların kanatları vardır, sürüngenlerin ayakları vardır.
2. Kuşların tüyleri vardır, sürüngenlerin pulları vardır.
3. Kuşların kendilerine özgü bir iskelet yapıları vardır. Kemiklerinin içi boştur ve bu yüzden ağır olmadıkları için rahatlıkla uçabilirler.

Bunlar ilk akla gelen bir iki konudur. Bunun dışında bu canlılar arasında daha çok fazla farklılık vardır. Size daha önce de söylediğimiz gibi eğer bir sürüngen bir kuşa dönüşmüş olsaydı, bu geçişin aşamalarını gösteren sayısız hayvan yaşamış olmalıydı. Ve biz fosiller arasında bu hayvanların da fosillerini görmeliydik. Yani yarım kanatlı, yarısı tüylü yarısı pullu, yarım gagalı, yarım ağızlı garip yaratıklara ait fosiller bulunması gerekirdi. Ama dünyadaki fosillerin arasında böyle bir yaratık yoktur. Bulunan fosiller ya tam bir sürüngene ya da tam bir kuşa aittir. Demek ki kuşlar sürüngenlerden evrimleşmemişlerdir. Tüm diğer canlılar gibi kuşları da Allah yaratmıştır.

Ancak evrimciler bunu kabul etmek istemedikleri için yalan söyleyerek insanları inandırmaya çalışmışlardır. Günümüzde yaşamayan, yaklaşık 150 milyon yıl önce yaşamış olan Archaeopteryx (arkeopteriks) isimli bir kuşun fosilini bulmuşlar ve bu

kuşun yarı kuş yarı dinozor bir ara geçiş formu olduğunu iddia etmişlerdir. Ve "Archaeopteryx kuşların atasıdır" diye mantıksız bir fikir ortaya atmışlardır.

Ancak bu kesin bir yalandır: Archaeopteryx tam bir kuştur! Çünkü;

1. Archaeopteryx'in, aynı günümüzde uçan kuşlar gibi tüyleri vardır.

2. Uçan kuşların kanatlarının bağlandığı göğüs kemiğinin aynısı Archaeopteryx'te de vardır.

3. Archaeopteryx kuşların atası olamaz. Çünkü ondan daha yaşlı kuşların fosilleri bulunmuştur. Yani Archaeopteryx yokken de kuşlar vardır.

İNSANIN EVRİMİ MASALI

Evrimciler insanların maymundan evrimleştiğini, yani insanların atalarının maymunlar olduğunu iddia ederler. Ancak, ne Darwin'in ne de diğer evrimcilerin bu iddiasını doğrulayacak hiçbir delilleri yoktur. Bu iddia da yine tamamen hayal ürünü bir yalandır.

Aslında, evrim teorisinin ortaya atılış sebeplerinden biri, insanlara, kendilerini Allah'ın yarattığını unutturmaya çalışmaktır. İnsanlar eğer tesadüfen oluştukları ve atalarının bir hayvan olduğu yalanlarına inanırlarsa, Allah'a karşı sorumluluk duymazlar. Böylece insanlar artık, tüm manevi değerlerini unutur, sadece kendi çıkarlarını düşünen kişilere dönüşürler. Sadece kendi çıkarını düşünen insanlar, vatan sevgisi, bayrak sevgisi, aile sevgisi, fedakarlık, şefkat, merhamet gibi çok değerli duygularını da kaybederler. İşte evrimciler böyle manevi değerlerden uzak insanlar oluşturmak için evrim teorisini savunurlar. Amaçları insanlara Allah'ın varlığını unutturmaktır. Ve bu nedenle insanlara "Sizi Allah yaratmadı. Siz maymunlardan geldiniz, yani siz gelişmiş bir hayvansınız" derler.

Halbuki insanı Allah yaratmıştır. Ve insan, diğer tüm canlılardan farklı olarak konuşabilen, düşünebilen, sevinebilen, karar verebilen, akıl sahibi, uygarlıklar oluşturabilen, iletişim kurabilen tek canlıdır. İnsana bu özelliklerinin hepsini veren Allah'tır.

Evrimciler insanın maymundan geldiğine hiçbir delil gösteremezler

Bilim alanında "delil" göstermek çok önemlidir. Eğer siz bir iddiada bulunursanız ve insanların buna inanmalarını isterseniz, mutlaka bir delil göstermeniz gerekir. Örneğin yeni tanıştığınız insanlara "Benim adım Ayşe" dediniz. Ve bu insanlardan biri çıkıp dedi ki "Ben sizin adınızın Ayşe olduğuna inanmıyorum". Bu durumda bu kişiye delil göstererek adınızın Ayşe olduğunu ispatlayabilirsiniz. Deliliniz ne olabilir? "Nüfus kağıdı"nız bir delil olabilir. Bunu karşınızdaki kişiye gösterirseniz, artık size kesinlikle itiraz edemez.

Bir tane de bilimsel örnek verelim. Günümüzden birkaç yüzyıl önce Newton adında ünlü bir bilim adamı çıkmış ve "dünyada yerçekimi var" demiştir. Bunu nereden bildiğini soranlara ise bir delil göstermiştir. "Bir elma dalından koptuğunda yere düşüyor, havada

durmuyor. Demek ki yerde onu çeken bir güç var ve bu gücün adı da yerçekimidir" demiş.

Öyle ise evrim teorisinin de bilimsel olarak inanılır olması için delil göstermesi gerekir. Örneğin evrim teorisi diyor ki insanın atası maymundur. Biz de o zaman evrimcilere soracağız: Bunu nereden biliyorsunuz? Deliliniz var mı?

İnsanın atası eğer maymun olsaydı, delil olarak yarı insan-yarı maymun yaratıkların fosillerini bulmamız gerekirdi. Ancak bugüne kadar böyle bir fosil bulunamamıştır. Elimizde ya maymun fosilleri ya da insan fosilleri vardır. Yani evrimcilerin insanın atasının maymun olduğuna dair hiçbir delilleri yoktur!

Ancak evrimciler bu konuda sahtekarlıklar yaparak insanları yanıltmaya çalışırlar.

Evrimcilerin bazı yalanları:

1. Evrimciler yarı insan yarı maymun bir yaratık bulduk diyerek soyu tükenmiş maymunların fosillerini gösterirler.

Buna benzer resimleri mutlaka bir yerlerde görmüşsünüzdür. İşte evrimciler böyle resimler çizerek insanları yanıltmaya çalışırlar. Halbuki böyle canlılar hiçbir zaman yaşamamışlardır. Geçmişte de şimdi olduğu gibi tam insanlar ve tam maymunlar vardır. Hiçbir zaman burada çizildiği gibi yarı maymun yarı insan yaratıklar yaşamamışlardır. Böyle bir şeyin olması kesinlikle imkansızdır. Zaten daha önce söylediğimiz gibi bununla ilgili tek bir fosil dahi bulamamışlardır.

Ancak evrimciler bu konuda hep sahtekarlık yaparlar. Örneğin soyu tükenmiş, günümüzde yaşamayan bir maymun türünün fosilini alırlar buna insan kemiklerinden eklemeler yapar ve bunu yarı insan yarı maymun bir yaratıkmış gibi tanıtırlar. Bu konularda fazla bilgileri olmayan bazı insanlar da evrimcilerin bu yalanına inanırlar.

2. Evrimciler farklı insan ırklarına ait fosilleri insanın atası olan yarı insan yarı maymun yaratıklar gibi tanıtırlar.

Hepinizin bildiği gibi yeryüzünde birçok ırktan insan vardır. Zenciler, Çinliler, Kızılderililer, Afrikalılar, Eskimolar ve daha birçok farklı ırklara ait insanlar vardır. Ve tabi ki bu farklı ırklara ait insanların bazı özellikleri de farklı olur. Örneğin Çinliler çekik gözlüdürler, zencilerin derileri çok koyu renktedir, saçları kıvırcıktır. Bir Kızılderili veya Eskimo gördüğünüzde ise hemen onun farklı bir ırktan olduğunu anlarsınız.

İşte geçmişte de böyle farklı ırklardan birçok insan yaşamıştır ve bu insanların bazı özellikleri bugünkü ırklardan farklıdır. Örneğin Neanderthal ırkına ait insanların kafatasları bugün yaşayan insanlarınkine oranla çok büyüktü. Kasları ise bizimkiyle karşılaştırıldığında çok daha gelişmiş ve güçlüydü. Ancak evrimciler bu ırklar arasındaki farklılıkları insanları yanıltmak için kullanırlar. Örneğin bir Neandertal insanının kafatası fosilini bulunca, "işte bu insanların on binlerce yıl önce yaşamış olan yarı maymun yarı insan atası"derler. Veya bazı ırkların kafatasları daha küçüktür. Bu kafataslarının fosillerini bulan evrimciler bu kez de "bu kafatasının sahibi maymunluktan yeni çıkmıştı, insan olmaya yeni başlıyordu" derler.

Halbuki bugün de kafatasının büyüklüğü diğer insan ırklarına göre çok daha küçük olan insan ırkları yaşamaktadır. Örneğin Aborijin yerlilerinin kafatası hacimleri çok küçüktür. Ama bu, onların yarı maymun yarı insan yaratıklar olduğunu göstermez. Onlar da sizin gibi ve tüm diğer insanlar gibi normal birer insandırlar.

Sonuç olarak evrimcilerin insanların maymundan türedikleri konusundaki iddialarına delil olarak gösterdikleri fosiller ya geçmişte yaşamış ve bugün soyu tükenmiş maymunlara, ya da soyu tükenmiş insan ırklarına aittir. Yani yarı insan-yarı maymun yaratıklar hiçbir zaman yaşamadılar!

Evrimcilerin büyük sahtekarlıklarından bazıları:

1. Piltdown Adamı Sahtekarlığı

1912 yılında evrimci bilim adamları tarafından bir çene kemiği ve kafatası parçası fosili bulundu. Çene kemiği maymun çenesine, kafatası parçası da insanınkine benziyordu. Yani evrimcilere göre bu canlı, yarı insan yarı maymundu. Bu kemik parçalarının 500 bin yıl yaşında oldukları ve insanın maymundan türediğine delil oldukları söylendi. Ve bu kemikler yaklaşık 40 yıl boyunca çeşitli müzelerde evrimin delili olarak sergilendi.

Ancak 1949 yılında bu kemikler üzerinde bazı testler yapıldığında çok şaşırtıcı bir sonuçla karşılaşıldı: Çene kemiği 500 bin değil, sadece 2-3 yaşındaydı. Bir insana ait olan kafatası parçaları da ancak birkaç bin yıl yaşındaydılar.

Gerçek sonradan anlaşıldı: Evrimciler insan kafatasına maymun çenesi takmışlar ve üzerine kimyasal maddeler sürerek eski görüntüsü vermeye çalışmışlardı. Yani evrimciler yarı insan yarı maymun fosili bulamayınca bunun sahtesini üretmeye kalkmışlardı. Bu olay tarihe en büyük bilim sahtekarlıklarından biri olarak geçti…

2. Nebraska Adamı Sahtekarlığı

1922 yılında, bir azı dişi fosili bulundu. Evrimciler bu dişin insan ve maymunların ortak özelliklerini taşıdığını iddia ettiler. Daha sonra bu tek dişten yola çıkılarak bu dişin ait olduğu canlı olarak insan-maymun arası hayali bir canlı çizildi.

Hatta daha da ileri gidilerek bu canlının bir de ailesi çizildi. Tüm bu çizimler tek bir dişten yola çıkılarak yapılmıştı… Şöyle bir düşünün. Dişlerinizden biri düştüğünde, bu dişi sizi hiç görmemiş olan bir insan alsa ve dişe bakarak sizin resminizin aynısı yapacağını söylese ona inanınır mısınız? Hatta bu dişe bakarak sadece sizi değil ailenizi de çizeceğini söylese, bu teklif son derece saçma olmaz mıydı? Elbette ki sadece bir dişe bakarak bir canlıyı ve hatta ailesini çizmek tamamen mantıksızlıktır.

1927 yılında ise çok ilginç bir gelişme oldu. Dişin ait olduğu canlının iskeletinin öbür parçaları da bulundu. Diş ne maymuna ne de bir insana aitti.

Diş bir domuzun dişiydi…

Bu olay evrim sahtekarları için tam bir hayal kırıklığı olmuştu.

Bu resimleri görüyor musunuz? Her evrimci tek bir kafatasına bakarak ayrı ayrı şeyler çizmiş. Onlar da ne çizeceklerine karar verememişler. Çünkü böyle canlılar hiçbir zaman yaşamamış. Bunların hepsi evrimcilerin hayal güçlerinin ürünü. Yani şimdi siz de sokakta bir kemik parçası bulsanız ve elinize bir kalem alıp böyle bir resim çizseniz ve sonra da arkadaşlarınıza götürüp "işte bu canlılar daha önce yaşamışlardı" deseniz size ne derler?

Elbette ki siz böyle bir şey yapmazsınız, çünkü bunun ne kadar akıl dışı olduğunu bilirsiniz. Evrimcilerin bu kadar açık bir gerçeği görememeleri çok şaşırtıcı değil mi?

İnsanın Maymundan Gelmediğinin Delilleri:

1. Bilim adamları çok eski dönemlerde yaşamış olan insan fosilleri bulmuşlardır. Bu insan fosillerinin bugünkü insanlardan hiçbir farkı yoktur. Ayrıca bulunan bu fosillerin yaşadığı dönemde evrimcilere göre insan daha oluşmamış olmalıdır. Sadece insanın atası olan maymunların bulunması gereklidir.

Örneğin İspanya'daki bir mağarada yapılan kazılarda günümüzden 800 bin yıl önce yaşamış olan bir çocuğun fosilleri bulundu. Bu çocuk yüzü bugünkü çocuklarla aynı özelliklere sahipti. Halbuki evrimcilere göre 800 bin yıl önce insanların yaşamıyor olmaları gerekirdi. Onlara göre 800 bin yıl önce yarı insan yarı maymun yaratıkların bulunması gerekirdi. Ancak İspanya'da bulunan fosille anlaşıldı ki insan ilk yaratıldığından beri insan olarak vardır. Hiçbir zaman yarı maymun yarı insan yaratıklar yaşamamışlardır.

2. Bilim adamları taştan yapılmış bir kulübenin kalıntılarını bulmuşlardı. Bu kulübenin yaşını hesapladıklarında 1,5 milyon yıldan daha eski olduğunu buldular. Demek ki günümüzden 1,5 milyon yıl önce ilkel insanlar yoktu. Aynı bugün yaşayan insanlar gibi normal insanlar bulunmaktaydı. Bu da, evrimcilerin insan maymundan evrimleşmiştir, önce ilkel insan (yarı maymun yarı insan) vardı, sonra evrimleşerek bu hale geldi iddiasını geçersiz kılmaktadır.

3. Bugüne kadar bulunmuş en eski insan kalıntılarından biri 1.6 milyon yıl yaşındaki Turkana Çocuğu fosilidir. Bu fosil üzerinde yapılan incelemelerde, bunun 12 yaşındaki bir insana ait olduğu ve bu kişinin yetişkinliğe ulaşsaydı boyunun 1.80 metre civarında olacağı görülmüştür. Bu fosil, bugünkü insanla tıpatıp aynı iskelet yapısına sahip olduğu için tek başına insanın maymundan türediği inancını yıkmaya yetmiştir.

4. İnsan, canlılar arasında 2 ayağı üzerinde dik yürüyen tek varlıktır. At, köpek, maymun gibi hayvanlar dört ayaklı; yılan, timsah, kertenkele gibi canlılar da sürüngendir.

Evrim teorisinin iddiasına göre milyonlarca yıl önce dört ayaklı hayvanlardan maymunlar, yürüyüşlerini değiştirerek eğik yürümeye başlamışlardı. Binlerce yıl eğik yürüyen maymunlar daha sonra bir gün, tamamen dik yürümeye başlamışlardı. Sonuçta da insan oluşmuştu. Evrim teorisinin bu iddiası bilimsel çalışmaların sonuçlarına değil,

tamamen hayal gücüne dayanıyordu. Son yıllarda bilim adamlarının yaptıkları çalışmalar evrim teorisinin bu iddiasının bilimsel olarak yanlış olduğunu ortaya çıkardı.

Yapılan çalışmaların sonuçlarına göre, canlılar enerjilerini en iyi 2 ayaklı veya 4 ayaklı yürürken kullanıyorlardı. Canlı, bu ikisi arası eğik bir yürüyüş yaptığında tam 2 katı enerji harcıyordu.

Öyleyse maymunlar neden çok daha fazla enerji harcadıkları halde milyonlarca yıl eğik yürüsünler? Bu tıpkı bir insanın normal yürümek yerine, sırtına çok fazla yük alarak yürümeyi tercih etmesi gibi bir şeydir. Veya siz iki ayağınız üzerinde dik olarak kolaylıkla yürürken, birdenbire amuda kalkarak yürümeye karar verir misiniz? Elbette ki hiçbir canlı kendisine en kolay gelen yürüyüşünü değiştirmez. Allah her canlıyı en rahat hareket edebileceği şekilde yaratmıştır.

Sonuç olarak evrim teorisi "dört ayağı üzerinde yürüyen maymun neden bir gün iki ayağı üzerinde yürümeye karar verdi?" sorusuna cevap veremez.

EN BÜYÜK FARK

İnsanla maymun arasındaki en önemli farklılık ise insanın ruh sahibi olması maymunun ise ruhunun olmamasıdır. İnsan bilinç sahibi, düşünebilen, konuşabilen, düzgün cümleler kurarak düşüncelerini diğer kişilere aktarabilen, karar verebilen, hisseden, zevk alan, sanatı bilen, resim yapabilen, beste yapabilen, şarkı söyleyebilen, aile, vatan, millet sevgisi gibi manevi değerleri olan, bilgi sahibi bir varlıktır. Bu sayılan özelliklerin hepsi insanın ruhuna ait özelliklerdir. Hayvanların ise ruhları yoktur. İnsan dışında hiçbir canlı bu özelliklere sahip olamaz.

İşte evrimcilerin cevaplayamadıkları sorulardan biri de budur? Bir maymunun insan olabilmesi için hem fiziksel özelliklerinin değişmesi, hem de bu insanlara ait özellikleri kazanmış olması gerekir. Bir maymunun kendi kendine konuşma, resim yapma, düşünme, beste yapma gibi yetenekleri kazanamayacağı çok açıktır. Elbette ki bu mümkün değildir.

Allah insanı üstün özelliklerle yaratmıştır ve hayvanlara insanlardaki birçok özelliği vermemiştir.

Görüldüğü gibi bir maymunun insana dönüşmesi kesinlikle imkansızdır. İnsan ilk yaratıldığı günden bu yana hep insandır. Balıklar hep balık olmuşlardır, kuşlar da hep kuştur. Hiçbir canlı bir diğerinin atası değildir. İnsanı ve tüm canlıları yaratan Allah'tır.

Evrimcilerin insanların maymundan oluştuğunu iddia etmelerinin sebebi arada fiziksel bir benzerlik görmeleridir. Oysa dünyada maymundan daha çok insana benzeyen özellikleri olan canlılar da vardır. Örneğin bu resimlerde gördüğünüz papağanlar konuşabilirler. Veya ahtapotların gözleri insanın gözüne çok benzer. Kedi ve köpekler ise sizin de bildiğiniz gibi söz dinlerler, kendilerine söylenenleri yaparlar. Biri çıkıp insanlar eskiden köpekti veya papağandı ya da daha doğrusu ahtapottu dese siz ne

düşünürsünüz? İşte evrimcilerin söyledikleri "insanın atası maymundur" yalanının da bundan bir farkı yoktur.

DARWIN VE EVRİMCİLERİN EN ÇOK KORKTUKLARI KONULARDAN BAZILARI

Göz, çok karmaşık ve mükemmel tasarlanmış bir organdır. Gözü oluşturan 40 ayrı parça vardır ve bu parçalardan bir tanesi bile olmasa göz göremez.

Bütün bu küçük parçalar, hiçbir şekilde tesadüfen oluşamayacak kadar ince planlanmış yapılara sahiptirler. Bunlardan tek bir tanesi bile, örneğin göz merceği olmasa göz hiçbir işe yaramaz. Dahası sadece mercek ile gözbebeğinin yerleri değişmiş bile olsa göz görevini yerine getiremez. Gözyaşı salgılamayan bir göz, çok kısa bir sürede kurur ve kör olur.

Gözün bu yapısını bir arabaya benzetebiliriz. Bir arabayı oluşturan yüzlerce parça vardır. Ve bu parçaların hepsi olsa ama sadece gaz pedalı olmasa arabayı yürütemezsiniz. Veya motorundaki küçücük bir tel parçası kopsa araba çalışmaz. İşte göz de arabalar gibi tek bir bağlantısı eksik olsa veya tek bir parçası olmasa göremez.

Evrimciler bu nedenle gözlerin nasıl oluştuğunu açıklayamazlar. Çünkü bir gözün tesadüfen oluşabilmesi imkansızdır. Düşünsenize, 40 ayrı parçanın aynı anda aynı yerde tesadüfen meydana gelerek birleşmeleri hiç mümkün olur mu? Yani gözbebeği, mercek, retina, göz kapakları, gözyaşı bezleri ve diğerlerinin tesadüfen oluşmaları ve uygun şekilde biraraya gelmeleri gerekir. Bu da imkansızdır.

Ormanda yürürken bir araba görseniz ve bu arabanın buraya nasıl geldiğini sorsanız. Size de ormandaki bazı maddelerin bir araya gelerek bu arabayı oluşturduklarını söyleseler buna inanır mısınız? Arabanın motoru, debriyajı, direksiyonu, freni, gaz pedalı, el freni, camları, kaportası, bagajı ve daha yüzlerce parçasının tesadüfler sonucunda oluştuklarını ve sonra bir araba oluşturacak şekilde birleştiklerini iddia eden birinin aklından şüphe etmek gerekir.

Göz ise arabadan daha da karmaşık ve mükemmel bir yapıya sahiptir. Öyle ise gözün de tesadüfler sonucunda oluştuğunu söyleyenlerin akıllarından şüphe etmek gerekir. Darwin de gözün nasıl ortaya çıktığını açıklayamamıştır. Ve şöyle demiştir: **"Gözleri düşünmek beni bu teoriden soğuttu"** *(Norman Macbeth, Darwin Retried: An oppcal to reason, Boston; Gambit, 1971, s.101)* Teorinin kurucusu Darwin bile gözlerin mükemmel yapısı karşısında çaresiz kalmıştır.

VÜCUDUMUZDAKİ BİLGİ BANKASI: DNA

İnsan vücudunda trilyonlarca hücre vardır. Ve bu hücrelerin her birinin içinde de bir insanın sahip olduğu tüm özellikler saklanmıştır. Peki bu bilgiler hücrenin içinde nereye saklanmıştır?

Hücrelerin her birinin çekirdeğinde DNA adında bir molekül bulunur. DNA insan vücuduna ait tüm bilgileri içerir. Sizin saçınızın veya gözlerinizin rengi, iç organlarınız, dış görünümünüz, boyunuzun uzunluğu gibi tüm bilgiler DNA'nızda şifreli olarak bulunmaktadır. Bu bilgiler ise 4 farklı harf kullanılarak şifrelenmiştir; A, T, G, C. Her harf bir molekülün isminin baş harfini göstermektedir. Bu dört harf farklı şekillerde dizilerek farklı bilgileri meydana getirir.

Bunu bir alfabeye benzetebilirsiniz. Örneğin bizim alfabemizde 29 harf vardır ve bu harflerin farklı dizilimleri ile farklı kelimeler meydana gelir. İşte DNA'daki 4 harfin farklı şekillerde dizilmesi ile farklı bilgiler oluşur.

DNA'da çok büyük miktarda bilgi vardır. Bunun ne kadar fazla olduğunu anlamak için şöyle bir karşılaştırma yapabiliriz: Eğer DNA'daki bilgileri bir kağıda dökmemiz gerekseydi, her biri 500 sayfa olan 900 ciltten oluşan dev bir kütüphane oluşturmamız gerekirdi. Bu ansiklopedileri sığdırmak içinse bir futbol sahası uzunluğunda kütüphaneye ihtiyacımız olurdu. Ancak bu kadar çok bilgi bizim gözümüzle bile göremeyeceğimiz kadar küçük olan bir moleküle sığdırılmıştır.

Peki bu kadar bilgiyi oraya kim yazmıştır? Ve bu kadar çok bilgiyi o kadar küçük bir yere kim sığdırabilmiştir? Evrimciler bunların hepsinin tesadüfen gerçekleştiğini söylerler. Ama böyle bir şeyin kör, şuursuz tesadüflerin sonucunda meydana gelmesi kesinlikle imkansızdır. DNA'yı da DNA'nın içinde yer alan bilgilerin hepsini de yaratan Allah'tır.

Şunu düşünün: Siz bir kütüphane dolusu ansiklopedi görseniz, bu ansiklopedilerdeki bilgilerin tesadüfler sonucunda yazıldığını düşünür müsünüz? Yoksa çok fazla bilgili öğretmenlerin, profesörlerin bu ansiklopedileri hazırladıklarını ve sonra da bu ansiklopedilerin bir basımevinde basıldığını mı düşünürsünüz? Tabi ki doğru ve akla uygun olan ikinci seçenektir. Evrimcilerin DNA tesadüfen oluştu demeleri neye benzer biliyor musunuz?

Bir gün birinin gelip, "basımevinde bir patlama oldu ve bu patlamanın sonucunda kendi kendine bir kütüphane oluştu" demesine benzer. Veya bir gün sınıftaki sıranıza oturdunuz ve masanızın üzerinde "Türkiye'nin coğrafi özelliklerinin" yazılı olduğu bir sayfa buldunuz. Bunu kim yazdı diye sorduğunuzda yanınızdaki arkadaşınız size şöyle dese: "Biraz önce bu kağıdın üstünde bir şişe mürekkep duruyordu. Ben yanlışlıkla masaya çarpınca mürekkep kağıdın üzerine döküldü ve bu yazı ortaya çıktı". Arkadaşınızın aklından şüphe ederdiniz herhalde.

İşte evrimciler bundan daha da saçma bir şeyi iddia ederler.

Nasıl ki bir sayfa yazı bile tesadüfen kendi kendine oluşamaz, mutlaka onu yazan biri vardır, DNA gibi mükemmel bir bilgi bankası da kendi kendine tesadüfler sonucunda oluşamaz. DNA'yı yaratan üstün ve güçlü olan, herşeyi yapmaya gücü yeten, yerin, göğün ve ikisinin arasındakilerin Rabbi olan Allah'tır.

HERŞEYİ YARATAN ALLAH'TIR

Milyarlarca bilgiyi gözümüzle bile göremeyeceğimiz kadar küçük bir yere sığdıran Rabbimizdir.

Bizi, ellerimizi, gözlerimizi, saçlarımızı, ayaklarımızı yaratan Allah'tır.

Ailemizi, anne babamızı, kardeşlerimizi, arkadaşlarımızı, öğretmenlerimizi yaratan da Allah'tır.

En sevdiğimiz yiyecekleri, çikolataları, pastaları, şekerleri, bize sağlık ve güç veren meyve ve sebzeleri bizim için yaratan Allah'tır. Eğer Allah bizim için onları yaratmasaydı biz hiçbir zaman çikolatanın tadını bile bilemezdik.

Bize tat ve koku alma duyusunu veren Allah'tır. Eğer Allah bize bunları vermeseydi biz sevdiğimiz bir şeyi yediğimizde onun tadını alamazdık. Patates de yesek, pasta da yesek bizim için aynı olurdu. Ama Allah biz sevelim, hoşumuza gitsin diye hem güzel lezzette ve güzel kokuda yiyecekler yaratmış hem de bizlere onların tatlarını ve kokularını alacak duyular vermiştir.

Hayatınız boyunca hoşunuza giden, zevk aldığınız, çok eğlendiğiniz birçok şey olmuştur. Bu bir yiyecek olabilir, bir oyun veya oyuncak olabilir, çok sevdiğiniz insanlarla birlikte bir yere gitmek olabilir. Hiçbir zaman unutmayın ki bütün bunlardan zevk almanızı sağlayan Rabbimiz'dir. Allah insanlara pek çok nimet vermektedir.

Herşeyden önce siz yoktunuz. Bir düşünün doğmadan önce hiçbir yerde değildiniz. Yani siz bir hiçtiniz. Sizi Allah yarattı. Siz yokken sizi var etti.

Öyle ise hayatımızın her anı için Allah'a şükretmeliyiz. Her sevindiğimiz ve hoşumuza giden şeyde hemen Allah'ı düşünüp, bizlere bunları verdiği için "Allah'ım bunları bana verdiğin için sana şükrediyorum" demeliyiz. Eğer hoşumuza gitmeyen bir durumla karşılaşırsak da yine hemen Allah'a dua etmeliyiz. Çünkü bizi bu tür durumlardan kurtaracak olan da yalnızca Rabbimiz'dir.

Allah her duamızı mutlaka duyar ve karşılık verir. Çünkü Allah bizim içimizden geçirdiklerimizi, düşündüklerimizi bilir, her duamızı duyar ve karışılık verir.

Bizim yapmamız gereken ise, bizi yaratan, dünyanın tüm nimetlerini bize veren Rabbimiz'e en güzel şekilde şükretmektir. Allah'ın her an yanımızda olduğunu her an bizi görüp işittiğini bilerek daima güzel davranışlarda bulunmaktır.

... Sen yücesin, bize öğrettiğinden
başka bizim hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, herşeyi bilen,
hüküm ve hikmet sahibi olansın.

(Bakara Suresi, 32)